

ปีที่ 20 ฉบับที่ 77
ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2567
ISSN : 1905 - 0992

วารสาร

เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

INDUSTRIAL ECONOMICS JOURNAL

มองภาพอุตสาหกรรมไทย ผ่านเครื่องมือวิเคราะห์ทางธุรกิจ BCG Matrix

บทความพิเศษ

- ▶ แนวทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทย ต่อสถานการณ์สินค้านำเข้าล่าช้า
- ▶ ผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีน ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย
- ▶ สหราชอาณาจักรเอ็มเรตส์ โอกาสการค้าการลงทุน ในภูมิภาคตะวันออกกลาง

เกร็ดความรู้

- ▶ Digital Twin กับอุตสาหกรรม เกี่ยวข้องกันอย่างไร

น่านาสาระ

- ▶ โอกาสจากการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทย ต่อสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองโลก

CONTENTS

ปีที่ 20 ฉบับที่ 77 ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2567

3 เรื่องเด่นประจำฉบับ

มองภาพอุตสาหกรรมไทยผ่านเครื่องมือ
วิเคราะห์ทางธุรกิจ (BCG Matrix)

8 บทความพิเศษ ศสอ.

- ▶ แนวทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยต่อสถานการณ์สินค้านำเข้าล้นตลาด
- ▶ ผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีนต่อภาคอุตสาหกรรมไทย
- ▶ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โอกาสการค้าการลงทุนในภูมิภาคตะวันออกกลาง

20 สัมภาษณ์พิเศษ

นายพฤกษ์ ศิริรัตนเศรษฐ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

24 กาะแวนโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สรุปดัชนีอุตสาหกรรมไทย ไตรมาส 2/2567

28 นานาสาระ

โอกาสจากการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยต่อสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองโลก

32 เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรม

Digital Twin กับอุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกันอย่างไร

37 รอบรู้อุตสาหกรรม

ภาพกิจกรรมการดำเนินงานที่ผ่านมา

39 OIE Business Indicator

- ▶ การส่งออก - นำเข้า สินค้าอุตสาหกรรมไทย
- ▶ The Early Warning System of Industrial Economic
- ▶ ดัชนีชี้นำเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (MPI)

บรรณาธิการแถลง

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ฉบับที่ 77 ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2567 นำเสนอเรื่องเด่น “มองภาพอุตสาหกรรมไทยผ่านเครื่องมือวิเคราะห์ทางธุรกิจ (BCG Matrix)”

บทความพิเศษเรื่อง “แนวทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยต่อสถานการณ์สินค้านำเข้าล้นตลาด” “ผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีนต่อภาคอุตสาหกรรมไทย” และ “สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โอกาสการค้าการลงทุนในภูมิภาคตะวันออกกลาง”

สัมภาษณ์พิเศษพบกับ นายพฤกษ์ ศิริรัตนเศรษฐ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

ต่อด้วย นานาสาระ “โอกาสจากการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยต่อสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองโลก” เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรม “Digital Twin กับอุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกันอย่างไร”

แล้วพบกันใหม่อีกครั้งกับวารสารฯ ฉบับหน้า ค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี
บรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

วรวรรณ ชิตอรุณ

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ศิริเพ็ญ เกียรติเฟื่องฟู

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กฤต จันทสุวรรณ

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

อนุวัตร จุลินทร

ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

วิลาวัลย์ ดำจตุติ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม

สมานลักษณ์ ตันทิกุล

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

ศุภิดา เสมอสุข

เลขาธิการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กองบรรณาธิการ

อนุชิต บุญจันทร์คง

วรรณกร มีภูมิรู้

อรศุภา เขาวนปรีชา

ประภาพร สุขเกษม

ปัญชาน ศรีสังข์

อัมพร สุวรรณรัตน์

สรวิศ ชัยเลิศวิกุล

วันวิสา จาระนันท์

บุญอนันต์ เสวตสิทธิ์

เทพยุตา วงศ์วิรัตน์

ปฎิญา มั่งคั่ง

มองภาพอุตสาหกรรมไทย ผ่านเครื่องมือวิเคราะห์ทางธุรกิจ (BCG Matrix)

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

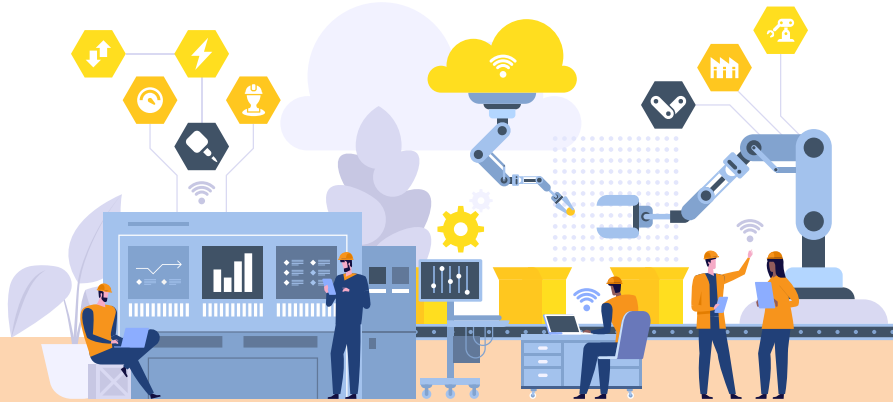

เศรษฐกิจไทยขับเคลื่อนโดยภาคการส่งออกเป็นหลัก โดยการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 60 ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ โดยในปี 2566 การส่งออกไทยมีมูลค่า 279,845 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 1.39 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนหนึ่งมาจากการชะลอตัวของความต้องการบริโภคทั่วโลกเพราะเกิดสถานการณ์ต่าง ๆ กดดันเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2562 จนมาถึงปัจจุบัน เช่น สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ - จีน การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ โควิด-19 ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อภาคการส่งออกของไทยมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีอีกปัจจัยหนึ่งที่กดดันภาคการส่งออกของไทย มาจากปัญหาเชิงโครงสร้างของประเทศ สินค้าที่ไทยส่งออกนั้น เริ่มเป็นสินค้า มีความสำคัญกับโลกน้อยลง แต่ประเทศสินค้าที่มีความต้องการทั่วโลกมากขึ้น ไทยกลับส่งออกได้น้อยลงเพราะถูกแย่งส่วนแบ่งตลาดนั้นออกไป

สินค้าส่งออกของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นสินค้าต้นน้ำที่มีมูลค่าเพิ่มไม่สูง และไม่มีการนำนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าให้กับสินค้า หรือไม่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่ม Productivity ส่งผลให้การส่งออกของไทยมีมูลค่าต่อหน่วยไม่สูงและขยายตัวได้น้อย รวมทั้ง พันตัวได้ช้ากว่าประเทศคู่แข่งในอาเซียน เช่น เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย เป็นต้น เมื่อพิจารณาในรายการสินค้าพบว่า สินค้าที่ความต้องการทั่วโลกลดลง แต่สัดส่วนการส่งออกของไทยเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนรถยนต์ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากยาง และกลุ่มสินค้าที่ความต้องการทั่วโลกมากขึ้น แต่ส่วนแบ่งตลาดของไทยกลับมีสัดส่วนลดลง เช่น สินค้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เนื้อสัตว์ อาหารทะเล ผักและผลไม้กระป๋อง ดังนั้นประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการส่งออกสินค้า 2 กลุ่มหลัก คือ สินค้าที่มีการเปลี่ยนแปลงต่อการขยายตัวของการส่งออกต่ำ และสินค้าที่มีแนวโน้มจะเป็นที่ต้องการของโลกมากขึ้น

สินค้าที่มีการเปลี่ยนแปลงต่อการขยายตัวของการส่งออกต่ำ ได้แก่ สินค้าเกษตร สินค้าอาหาร และสิ่งของในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งจะมีความผันผวนในด้านความต้องการที่ค่อนข้างน้อยแม้จะอยู่ในสภาวะวิกฤต การเพิ่มศักยภาพในการส่งออกสินค้าประเภทนี้จะช่วยให้ภาพรวมการส่งออกของไทยมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น

สินค้าที่มีแนวโน้มจะเป็นที่ต้องการของโลกมากขึ้น ได้แก่ ยานยนต์ไฟฟ้า แผงวงจร กลุ่มของชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (Chipset) และเคมีภัณฑ์ขั้นสูง เช่น อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemical) โดยสินค้ากลุ่มนี้จะได้รับประโยชน์จากพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่จะเข้ามาเป็นส่วนผลักดันให้ความต้องการสินค้าเหล่านี้มากขึ้น ซึ่งถ้าหากไทยสามารถเพิ่มการส่งออกในส่วนนี้ได้ ความสามารถในการขยายตัวโดยรวมของภาคส่งออกสินค้าไทยจะอยู่ในระดับสูง

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยกองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จึงได้คัดเลือกอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการส่งออก จำนวน 15 อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรม การผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคล อุตสาหกรรมการผลิตจักรยานยนต์ อุตสาหกรรมการผลิตรถกระบะ อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (Hard Disk Drive) อุตสาหกรรม การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรม เครื่องปรับอากาศ อุตสาหกรรมยางยานพาหนะ อุตสาหกรรม ถูมือยาง อุตสาหกรรมเม็ดพลาสติก อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม อุตสาหกรรมไก่แช่แข็ง อุตสาหกรรมแปรรูปผักผลไม้ อุตสาหกรรม เครื่องแต่งกาย อุตสาหกรรมเหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ โดยใช้แบบจำลอง BCG Matrix ในการวิเคราะห์ว่าอุตสาหกรรมนั้น ๆ อยู่ในตำแหน่งใดในโลก เพื่อเป็นแนวทางให้กับภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของสินค้าอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขัน และเป็นผู้นำด้านการส่งออกไปยังตลาดโลกได้อย่างยั่งยืน

โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาหลัก คือ อัตราการขยายตัวของการส่งออก (Export Growth) และส่วนแบ่งทางการตลาด (Market Share) โดย BCG Matrix แบ่งออกเป็น 4 quadrant คือ Star, Question Mark, Cash Cow และ Dog ซึ่งจุดตัดที่ใช้ในการแบ่ง quadrant ของแต่ละสาขาอุตสาหกรรม คือ อัตราการขยายตัวของการส่งออกอุตสาหกรรมนั้นของโลก (Export Growth) และ ค่าเฉลี่ยของส่วนแบ่งทางการตลาดของอุตสาหกรรมนั้นของโลก (Market Share)

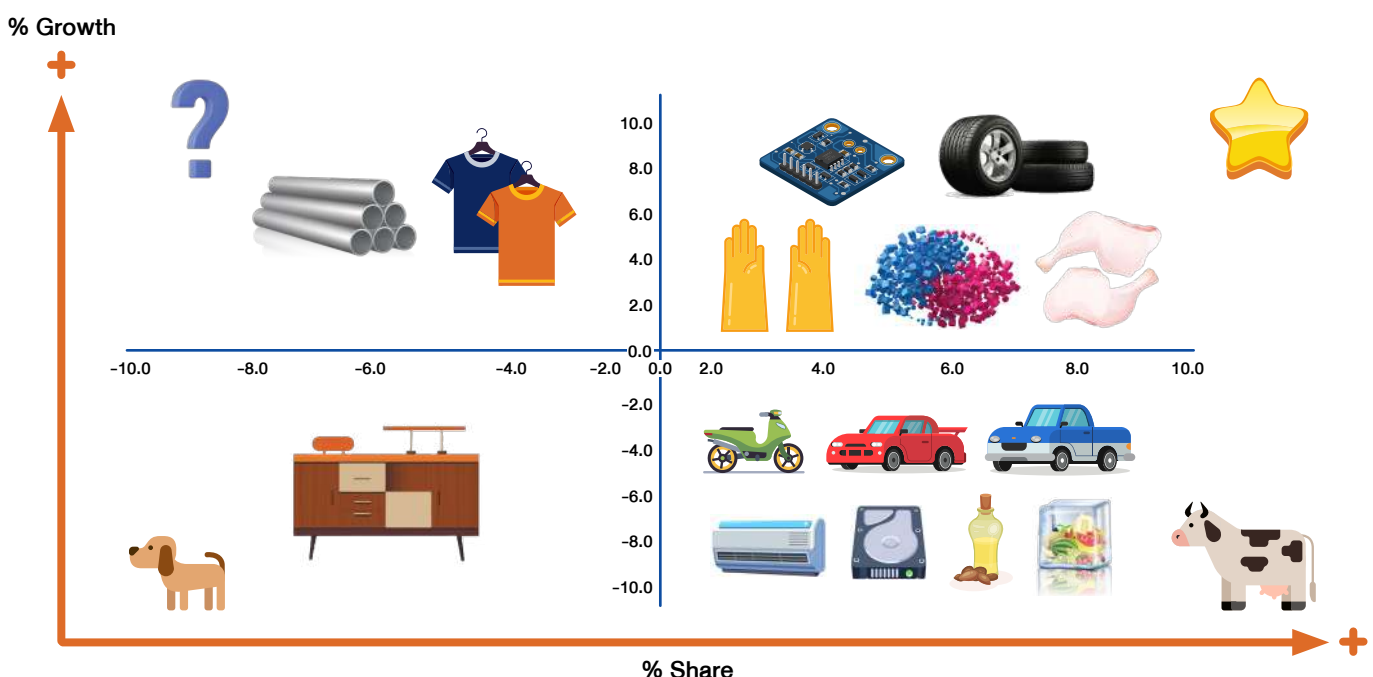
กลุ่ม Star เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวของการส่งออกสูง และมีส่วนแบ่งทางการตลาดสูง

กลุ่ม Question Mark เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวของการส่งออกสูง แต่มีส่วนแบ่งทางการตลาดต่ำ

กลุ่ม Cash Cow เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวของการส่งออกต่ำ แต่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูง

กลุ่ม Dog เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวของการส่งออกต่ำ และมีส่วนแบ่งทางการตลาดต่ำ

บทวิเคราะห์ 15 อุตสาหกรรมไทย

อุตสาหกรรม	ตำแหน่ง BCG Matrix		แนวโน้มปี 2567	แนวทาง การส่งเสริมและพัฒนา
	ปี 2562	ปี 2566		
อุตสาหกรรมการผลิต รถยนต์นั่งส่วนบุคคล (แนวโน้มทรงตัว)	Cash cow 	Cash cow 	อุตสาหกรรมรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยังคงขยายตัวได้ค่อนข้างดี ในกลุ่มประเทศคู่ค้าหลัก รวมทั้ง ยังได้ปัจจัยหนุนจากการผลิต รถยนต์ไฟฟ้า EV	สนับสนุนให้อุตสาหกรรมเปลี่ยน ผ่านจากรถยนต์สันดาปเป็น รถยนต์ไฟฟ้า รวมทั้งส่งเสริมให้ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าขยายตัว อย่างต่อเนื่อง
อุตสาหกรรมการผลิต รถจักรยานยนต์ (แนวโน้ม ชะลอตัวลง แต่ยังมีโอกาส ขยายตลาดเพิ่มได้)	Star 	Cash cow 	อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ มีแนวโน้มการขยายตัวได้ดี ตามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ของตลาดคู่ค้า รวมทั้งปัจจัยหนุน จากการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (รวมรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า)	ส่งเสริมการผลิตรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อตอบรับมาตรการลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก (Net Zero Emission) และมาตรการอุดหนุน ผู้บริโภคสำหรับซื้อยานยนต์ไฟฟ้า ในราคาไม่แพง
อุตสาหกรรม การผลิตรถกระบะ (แนวโน้มชะลอตัว แต่ยังมี โอกาสขยายตลาดเพิ่มได้)	Star 	Cash cow 	อุตสาหกรรมรถกระบะมีแนวโน้ม หดตัวเนื่องจากสถานการณ์ เศรษฐกิจโลกที่มีความผันผวน และมีอัตราการเติบโตต่ำ เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ายังคง ชะลอตัว	ส่งเสริมการผลิตรถกระบะไฮบริด ที่ใช้ได้ทั้งน้ำมันและไฟฟ้า
อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่อพ่วง (Hard Disk Drive) (แนวโน้มชะลอตัวลง แต่ยังมีโอกาสขยายตลาด เพิ่มได้)	Star 	Cash cow 	อุตสาหกรรม Hard Disk Drive มีทิศทางชะลอตัวจากพฤติกรรม ผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง และ เทคโนโลยีการผลิตอุปกรณ์ จัดเก็บข้อมูลที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว	พัฒนาเทคโนโลยีที่เน้น การตอบสนองความต้องการ ของกลุ่มลูกค้า Cloud Computing และ Data Center ซึ่งเป็นลูกค้าหลัก ของ HDD และขยายตลาดไปยัง ประเทศที่มีความต้องการสูง
อุตสาหกรรม การผลิตชิ้นส่วนและ แผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (แนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น)	Cash cow 	Star 	อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและ แผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ขยายตัวได้ดีตามความต้องการ ใช้สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในการ พัฒนาประเทศยังคงเติบโต อย่างต่อเนื่อง	ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เดิม และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา ระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ โดยดึงดูด การลงทุนในอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ต้นน้ำ
อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศ (แนวโน้มทรงตัว)	Star 	Star 	อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศ มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง ในตลาดเอเชีย เนื่องจากอัตรา การถือครองเครื่องปรับอากาศ ที่ยังอยู่ในระดับต่ำ	นำเทคโนโลยีที่สามารถตอบสนอง ความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้น ใส่ใจสุขภาพ รวมทั้งให้ความสำคัญ การประหยัดพลังงาน และ รักษาสีแวตล้อม
อุตสาหกรรม ยานพาหนะ (แนวโน้มทรงตัว)	Star 	Star 	อุตสาหกรรมยานพาหนะ ได้รับแรงหนุนจากการฟื้นตัว ของอุตสาหกรรมยานยนต์ ที่มีทิศทางเร่งตัวมากขึ้นเพื่อ ตอบสนองนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ในหลายประเทศ รวมทั้งผู้ผลิต รถยนต์ไฟฟ้า (EV) ได้ขยาย การลงทุนเข้ามาตั้งฐานการผลิต ในประเทศไทยมากขึ้น	พัฒนาคุณสมบัติของยาง ให้ตอบสนองความต้องการ ของผู้บริโภคควบคู่กันไปด้วย เพื่อเพิ่มศักยภาพและส่วนแบ่ง การตลาดในอุตสาหกรรมนี้

อุตสาหกรรม	ตำแหน่ง BCG Matrix		แนวโน้มปี 2567	แนวทาง การส่งเสริมและพัฒนา
	ปี 2562	ปี 2566		
อุตสาหกรรมถุงมือยาง (แนวโน้มทรงตัว)	Star 	Star 	อุตสาหกรรมถุงมือยางไทย มีโอกาสเพิ่มสัดส่วนมูลค่า การส่งออกในตลาดโลก ตามความต้องการใช้ถุงมือยาง ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น	ยกระดับกำลังการผลิตให้สอดคล้อง กับความต้องการใช้ถุงมือยางของ ตลาดโลก และช่วยเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันของไทยในตลาดโลก ต่อไป รวมทั้งการพัฒนาการผลิต ถุงมือยางประเภทอื่น ๆ
อุตสาหกรรมเม็ดพลาสติก (แนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น)	Cash cow 	Star 	อุตสาหกรรมเม็ดพลาสติกยังคง มีแนวโน้มหดตัวจากผลิตภัณฑ์ พลาสติกบางประเภทจาก มาตรการลดใช้พลาสติก ในหลายประเทศผู้ประกอบการ ต้องปรับตัวหันไปผลิตสินค้าอื่น หรือใช้วัตถุดิบที่เป็นชีวภาพ ทดแทนเพิ่มขึ้น	ผู้ประกอบการจึงควรปรับตัว ให้สอดคล้องกับความต้องการที่ เปลี่ยนแปลงไป โดยการเริ่มพัฒนา กระบวนการผลิตเม็ดพลาสติก ชีวภาพ
อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม (แนวโน้มชะลอตัวลง แต่ยังมีโอกาสขยายตลาด เพิ่มได้)	Dog 	Cash cow 	อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม มีแนวโน้มหดตัวเนื่องจาก ปริมาณน้ำมันปาล์มในตลาดโลก เพิ่มมากขึ้น	ส่งเสริมการขับเคลื่อนการเพิ่มมูลค่า น้ำมันปาล์มให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น เพื่อขยายตลาดการส่งออก
อุตสาหกรรมไก่แช่แข็ง (แนวโน้มทรงตัว)	Star 	Star 	อุตสาหกรรมไก่แช่แข็งมีแนวโน้ม เติบโตอย่างต่อเนื่อง จากจุดแข็ง ด้านกระบวนการผลิตที่ได้ มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับ ของประเทศคู่ค้า	การปรับปรุงและพัฒนา กระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมไก่ ให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ และ มาตรฐาน เพื่อลดอุปสรรคทางการค้า เพื่อให้สามารถส่งออกไปยัง ประเทศคู่ค้าได้มากขึ้น
อุตสาหกรรมแปรรูปผักผลไม้ (แนวโน้มชะลอตัวลง แต่ยังมีโอกาสขยายตลาด เพิ่มได้)	Star 	Cash cow 	อุตสาหกรรมแปรรูปผักผลไม้ ขยายตัวตามการฟื้นตัวของการ บริโภคตามภาวะเศรษฐกิจที่เริ่ม ฟื้นตัวของประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมถึงราคาปุ๋ยที่เริ่มปรับตัวลดลง	ผู้ประกอบการควรมีการสร้างมูลค่า เพิ่มให้กับสินค้า รวมทั้งควบคุม คุณภาพการผลิตสินค้าให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์หรือมาตรฐานของ ประเทศคู่ค้า
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย (แนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่ต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้น)	Dog 	Question mark 	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย มีแนวโน้มด้านอุปสงค์ของ ผู้บริโภคที่ลดลง เนื่องจาก การลดค่าใช้จ่ายในสินค้า ที่ไม่จำเป็น แต่ยังมีโอกาสเติบโต จากปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ เช่น กระแส soft Power	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่คำนึงถึง ความยั่งยืนและรักษาสีแวดล้อม เพื่อให้ตอบโจทย์ความต้องการ ผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน การเน้น ใช้วัสดุธรรมชาติในการผลิตสินค้า

อุตสาหกรรม	ตำแหน่ง BCG Matrix		แนวโน้มปี 2567	แนวทาง การส่งเสริมและพัฒนา
	ปี 2562	ปี 2566		
อุตสาหกรรมเหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ (แนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่ต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น)	Dog 	Question mark 	อุตสาหกรรมเหล็กยังมีความสามารถ และสามารถต่อยอดเพิ่มมูลค่าให้กับภาคอุตสาหกรรมโดยรวมของประเทศไทยได้ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นต่อการผลิตการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงในภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	การปรับปรุงเทคโนโลยี/กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน มากยิ่งขึ้น รวมทั้งประหยัดพลังงาน และส่งเสริมการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศ
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ (แนวโน้มชะลอตัวลง แต่ยังมีโอกาสขยายตลาดเพิ่มได้)	Question mark 	Dog 	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้หดตัวต่อเนื่อง ตามความต้องการเฟอร์นิเจอร์ที่ยังคงลดลงต่อเนื่อง	ควรใช้จุดแข็งในด้านการใช้วัตถุดิบในประเทศ เน้นการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่มีเอกลักษณ์จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มได้มากขึ้น

นอกจากการยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทยให้ก้าวข้ามประเทศกำลังพัฒนาไปสู่ประเทศรายได้สูง ประเทศไทยควรพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ของโลก เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไทยภายใต้บริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญในการขยายขอบเขตจากการพัฒนาจากภาคการผลิตสู่การพัฒนาในภาคการบริการรวมถึง ภาคส่วนอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องหรือในภาคส่วนอื่น ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) รวมทั้ง ขยายขอบเขตการส่งเสริมและพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ที่จะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นในอนาคต สร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงกับเทรนด์โลก และภาคเศรษฐกิจอื่น โดยมุ่งเน้นการปรับรูปแบบ (Reshape) อุตสาหกรรมไทยสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ” ภายใต้แนวคิด “เศรษฐกิจนำอุตสาหกรรม” และมุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองภาคการส่งออกของไทยที่ยังสามารถเติบโตได้ดี จากความต้องการสินค้าอุตสาหกรรมที่เติบโตตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวและปัญหาเงินเฟ้อที่เริ่มบรรเทาลงซึ่งส่งผลดีต่อกำลังซื้อในหลายประเทศ โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์

ที่เป็นที่ต้องการของตลาดโลกและมีมูลค่า การส่งออกสูง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนได้อย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ สศอ. ได้ดำเนินการศึกษาเชิงลึกอุตสาหกรรมเศรษฐกิจจำนวน 5 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร (Agriculture Enhancing Industry) กลุ่มอุตสาหกรรมรีไซเคิล (Recycle Industry) กลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่นวัตกรรม (Innovative Construction) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนกระบวนการในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain Facilitator) และอุตสาหกรรมบริการทางเทคนิคและวิศวกรรม (Smart Engineering Services) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคอุตสาหกรรมของไทย โดย สศอ. ได้จัดทำข้อเสนอการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าว รวมทั้ง จัดให้มีการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อแลกเปลี่ยน และระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อให้ข้อเสนอการพัฒนาอุตสาหกรรมมีความครบถ้วน สมบูรณ์ อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนนโยบาย หรือมาตรการในการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไทยต่อไปในอนาคต

จัดทำโดย :

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

1. ทฤษฎี BCG Matrix (Boston Consulting Group Matrix) โดย อัลัน ซาคอน (Alan Zakon) อดีตประธานจาก BCG บริษัทที่ปรึกษาด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ระดับโลก
2. Global Trade Atlas
3. บทวิเคราะห์ทางธุรกิจธนาคารกรุงศรีอยุธยา
4. บทวิเคราะห์แนวโน้มธุรกิจธนาคารกสิกรไทย
5. สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

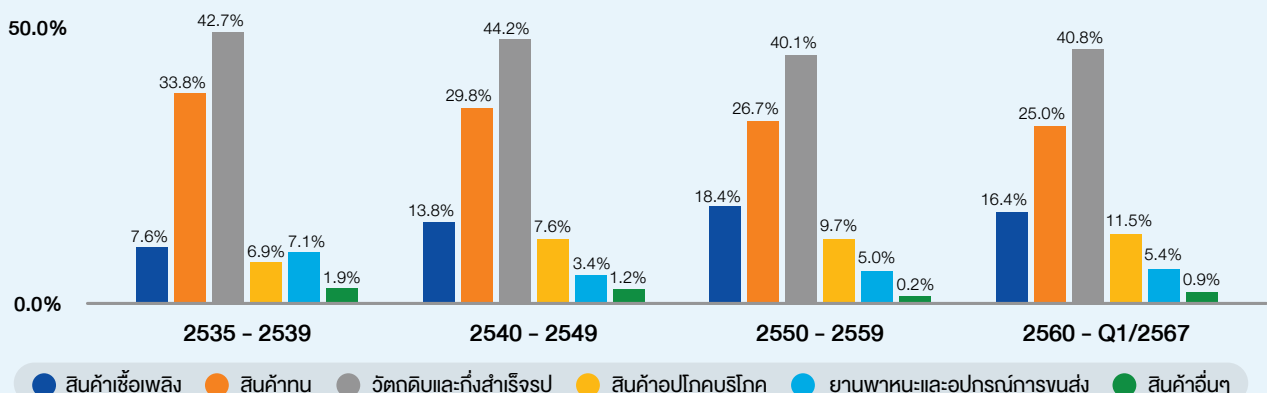
แนวทางการปรับตัว ของภาคอุตสาหกรรมไทย ต่อสถานการณ์สินค้านำเข้าล้นตลาด

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถานการณ์การนำเข้าสินค้าของไทย

การนำเข้าสินค้าของไทยนับตั้งแต่ปี 2535 จนถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2567 พบว่าภาพรวมไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง โดยสินค้าที่มีสัดส่วนการนำเข้ามากที่สุดคือ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป โดยเฉลี่ยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 42.0 รองลงมา คือ สินค้าทุน มีสัดส่วนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 28.8 สำหรับสินค้าเชื้อเพลิง มีสัดส่วนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 14.0 ในส่วนของสินค้านานาพาหนะและ

อุปกรณ์การขนส่ง มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 5.2 และอันดับสุดท้าย คือ สินค้าอื่น ๆ และอาวุธ ยุทธปัจจัย มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 1.0 ดังปรากฏรายละเอียดสัดส่วนการนำเข้าสินค้าของไทย ตั้งแต่ปี 2535 จนถึงไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 จำแนกตามประเภทสินค้า และทศวรรษต่าง ๆ ดังแสดงในรูปภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 สัดส่วนการนำเข้าสินค้าของไทย ปี 2535 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2567 จำแนกตามประเภทสินค้า

ทั้งนี้ มีเพียงสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงปี 2560 ถึง ไตรมาสที่ 1 ปี 2567 สินค้าอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 11.5 ทำให้ปัจจุบันไทยมีการพึ่งพาสินค้าอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น หากพิจารณาการนำเข้าสินค้าของไทยในรูปเงินบาทช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2567 พบว่า สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป ขยายตัวร้อยละ 9.0 จากสินค้า แผงวงจรไฟฟ้า กระจก แก้วและผลิตภัณฑ์ วงจรพิมพ์ รวมทั้งเยื่อกระดาษและ

เศษกระดาษ เป็นต้น สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค ขยายตัวร้อยละ 5.2 จากสินค้า เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์กระดาษ เครื่องใช้และเครื่องตกแต่งภายในบ้านเรือน รองเท้าและเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เป็นต้น ดังแสดงในตารางที่ 1 จากข้อมูลดังกล่าว บ่งชี้ว่า สินค้าในหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค และหมวดวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป มีแนวโน้มที่จะเป็นสินค้าที่ถูกดีตลาดจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นสูง

ตารางที่ 1 : มูลค่า อัตราการเปลี่ยนแปลง และสัดส่วนการนำเข้าสินค้าของไทย ไตรมาสที่ 1 ปี 2567

หมวดสินค้า	มูลค่านำเข้า (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)
สินค้าเชื้อเพลิง	465,956	0.05%
สินค้าทุน	686,750	20.5%
วัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป	1,072,833	9.0%
ตัวอย่างสินค้าที่ขยายตัว		
• แผงวงจรไฟฟ้า	219,497	36.8%
• กระจก แก้ว และผลิตภัณฑ์	10,624	13.2%
• วงจรพิมพ์	20,876	11.7%
• เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ	11,530	11.3%
สินค้าอุปโภคบริโภค	312,912	5.2%
ตัวอย่างสินค้าที่ขยายตัว		
• เสื้อผ้าสำเร็จรูป	13,936	26.1%
• ผลิตภัณฑ์กระดาษ	3,669	19.0%
• เครื่องใช้และเครื่องตกแต่งภายในบ้านเรือน	12,905	10.5
• รองเท้า	7,213	8.9%
• เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	72,137	2.3%
ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	112,532	-14.2%
สินค้าอื่นๆ และอาวุธ ยุทธปัจจัย	41,042	5.3%
รวมทุกหมวดสินค้า	2,692,023	8.2%

หมายเหตุ : อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY) คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันในปีก่อน (หน่วย : ร้อยละ)

สถานการณ์อัตราการใช้กำลังการผลิตสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

เมื่อนำรายการสินค้าที่มีความเสี่ยงจะเกิดภาวะสินค้านำเข้าล้นตลาด มาพิจารณาพร้อมกับข้อมูลอัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate : CAP-U) ในกลุ่มสินค้าที่มีอัตราการใช้กำลังลดลงในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ทำให้สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความเสี่ยงต่อผลกระทบได้ดังนี้

1. กลุ่มรายการสินค้าที่มีความเสี่ยงได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง คือกลุ่มสินค้าที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตลดลง ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 แต่ยังมีอัตราการใช้กำลังการผลิตมากกว่าร้อยละ 50.0 ดังแสดงในตารางที่ 2 ประกอบด้วย 2 กลุ่มการผลิต ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มการผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ ประกอบด้วย 2 ผลิตภัณฑ์ คือ ผลิตภัณฑ์กระดาษชนิดใช้ในครัวเรือน และสุขอนามัย มีอัตราการใช้กำลังการผลิตลดลง เมื่อเทียบกับ

ไตรมาสเดียวกันในปีก่อน และลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน และผลิตภัณฑ์เยื่อกระดาษมีอัตราการใช้กำลังการผลิตลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน และ กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มการผลิตแก้วและกระจกแผ่น มีกำลังการผลิตปรับลดลงจากไตรมาสเดียวกันในปีก่อน และปรับลดลงจากไตรมาสก่อน ซึ่งสวนทางกับมูลค่านำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ขยายตัวของสินค้าในกลุ่มนี้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 2 : อัตราใช้กำลังการผลิตของรายการสินค้าความเสี่ยงได้รับผลกระทบระดับปานกลาง

หมวดสินค้า	อัตราการใช้กำลังการผลิต (%)					ส่วนต่างอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น/ลดลงของ Q1/67	
	Q1/2566	Q2/2566	Q3/2566	Q4/2566	Q1/2567	เทียบกับ Q1/66	เทียบกับ Q4/66
เยื่อกระดาษ	57.26	64.06	57.38	60.50	60.14	เพิ่มขึ้น	ลดลง
กระดาษชนิดใช้ในครัวเรือน และสุขอนามัย	70.74	65.17	66.45	71.41	67.55	ลดลง	ลดลง
แก้ว และกระจกแผ่น	71.88	69.24	73.59	73.16	71.46	ลดลง	ลดลง

2. กลุ่มรายการสินค้าที่มีความเสี่ยงได้รับผลกระทบในระดับค่อนข้างมาก คือกลุ่มสินค้าที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตลดลง ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 และมีอัตราการใช้กำลังการผลิตค่อนข้างต่ำอยู่ระหว่างร้อยละ 30 ถึง 50 ดังแสดงในตารางที่ 3 ประกอบด้วย 4 กลุ่มการผลิต ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มการผลิตรองเท้า ประกอบด้วย รองเท้าหนัง และรองเท้ากีฬา มีอัตราการใช้กำลังการผลิตเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และ กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์เซรามิก ซึ่งประกอบด้วย เครื่องสุขภัณฑ์เซรามิก ฉนวนไฟฟ้าและเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำจากเซรามิก มีอัตราการใช้กำลังการผลิตเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันในปีก่อนปรับลดลง และ กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ได้แก่ ด้ายจากเส้นใยธรรมชาติ มีอัตราการใช้กำลังการผลิตลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันในปีก่อน และจากไตรมาสก่อน และ

กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์โลหะ ได้แก่ โซ่ สปริง สลักเกลียว และตะปูควง มีอัตราการใช้กำลังการผลิตเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันในปีก่อนปรับลดลง ซึ่งสวนทางกับมูลค่านำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ขยายตัวของสินค้าในกลุ่มนี้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 3 : อัตราใช้กำลังการผลิตของรายการสินค้าความเสี่ยงได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก

หมวดสินค้า	อัตราการใช้กำลังการผลิต (%)					ส่วนต่างอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น/ลดลงของ Q1/67	
	Q1/2566	Q2/2566	Q3/2566	Q4/2566	Q1/2567	เทียบกับ Q1/66	เทียบกับ Q4/66
รองเท้าหนัง	49.30	41.13	45.16	32.38	42.56	ลดลง	เพิ่มขึ้น
รองเท้ากีฬา	45.19	36.04	33.02	41.59	42.90	ลดลง	เพิ่มขึ้น
เครื่องสุขภัณฑ์เซรามิก	46.26	44.61	45.46	45.54	43.25	ลดลง	ลดลง
โซ่ สปริง สลักเกลียว และตะปูควง	51.08	49.31	46.20	37.42	44.68	ลดลง	เพิ่มขึ้น
ฉนวนไฟฟ้าและอุปกรณ์ติดตั้งซึ่งใช้เป็นฉนวนที่ทำจากเซรามิก	65.02	38.05	40.56	37.19	44.84	ลดลง	เพิ่มขึ้น
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำจากเซรามิก	50.89	50.93	49.11	47.86	46.29	ลดลง	ลดลง
ด้ายจากเส้นใยธรรมชาติ	48.63	42.17	42.31	50.43	47.64	ลดลง	ลดลง

3. กลุ่มรายการสินค้าที่มีความเสี่ยงได้รับผลกระทบในระดับค่อนข้างรุนแรง คือกลุ่มสินค้าที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตลดลง ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 และมีอัตราการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 30 ดังแสดงในตารางที่ 4 ประกอบด้วย 4 กลุ่มการผลิต ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มสินค้าเครื่องใช้และเครื่องตกแต่งภายในบ้านเรือน ประกอบด้วย เครื่องใช้ในครัวที่ทำจากโลหะ และ เฟอร์นิเจอร์ มีอัตราการใช้กำลังการผลิตเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนปรับลดลง และ กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มเครื่องแต่งกายสำเร็จรูป ประกอบด้วยเสื้อผ้าชั้นใน มีอัตราการใช้กำลังการผลิต เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนปรับลดลง และ กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ใน

ครัวเรือน ประกอบด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือนที่ให้ความร้อน มีอัตราการใช้กำลังการผลิต เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนปรับลดลง และ กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มสิ่งทอ ประกอบด้วย การทอผ้าจากเส้นใยประดิษฐ์ มีอัตราการใช้กำลังการผลิต เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันในปีก่อนปรับลดลง ซึ่งสวนทางกับมูลค่านำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ขยายตัว ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 4 : อัตราใช้กำลังการผลิตของรายการสินค้าความเสี่ยงได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรง

หมวดสินค้า	อัตราการใช้กำลังการผลิต (%)					ส่วนต่างอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น/ลดลงของ Q1/67	
	Q1/2566	Q2/2566	Q3/2566	Q4/2566	Q1/2567	เทียบกับ Q1/66	เทียบกับ Q4/66
เครื่องใช้ในครัวที่ทำจากโลหะ	20.48	21.56	22.93	22.77	20.97	เพิ่มขึ้น	ลดลง
เสื้อผ้าชั้นใน	35.27	33.26	27.73	22.41	25.04	ลดลง	เพิ่มขึ้น
เครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือนที่ให้ความร้อน	37.19	31.33	34.12	31.12	29.40	ลดลง	ลดลง
การทอผ้าจากเส้นใยประดิษฐ์	40.44	35.50	37.96	36.98	35.21	ลดลง	ลดลง
เฟอร์นิเจอร์	32.90	32.97	37.10	40.90	38.43	เพิ่มขึ้น	ลดลง

แนวทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยต่อสถานการณ์สินค้านำเข้าล้นตลาด

จากข้อมูลสถานการณ์การนำเข้าสินค้าของไทย ประกอบกับ ข้อมูลอัตราการใช้กำลังการผลิต แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันในภาค การผลิตของอุตสาหกรรมไทยบางกลุ่มมีแนวโน้มที่จะได้รับ ผลกระทบจากการที่สินค้านำเข้าที่ปรับตัวเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น สำหรับข้อเสนอแนะในการจัดการกับผลกระทบจากสินค้านำเข้า จากต่างประเทศล้นตลาด สามารถดำเนินการได้โดยการปรับตัว ของภาคอุตสาหกรรม มีดังนี้

1. สร้างแบรนด์ของตัวเอง ผู้ประกอบการควรสร้าง แบรนด์ของตัวเองโดยการเลือกผลิตหรือขายสินค้าที่มีคุณภาพ สูงกว่าสินค้านำเข้า รวมถึงบริการหลังการขายที่ดีกว่า เพื่อสร้าง ความประทับใจให้กับผู้ซื้อ และมีความเชื่อมั่นในแบรนด์ของตัวเอง รวมทั้งเป็นการสร้างความแตกต่างจากสินค้านำเข้าจาก ต่างประเทศ

2. เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต ผู้ประกอบการ ควรมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตหรือเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยอาจนำ เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิต รวมทั้งควรจัดหาแหล่งจัดซื้อ วัตถุดิบใหม่ ๆ เพื่อหาวัตถุดิบที่มีราคาต่ำกว่า และยังเป็นการรองรับ ความเสี่ยงจากปัญหาห่วงโซ่อุปทานที่อาจหยุดชะงักจากปัญหา ความขัดแย้งต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

3. ผลิต/ขายสินค้าที่มีนวัตกรรม ผู้ประกอบการควร พัฒนาสินค้าหรือเลือกขายสินค้าที่มีนวัตกรรมหรือใช้เทคโนโลยี ในการผลิตที่มีความซับซ้อนมากกว่าสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อสร้างจุดขายให้กับสินค้าของตนเองมีความน่าสนใจมากกว่า สินค้านำเข้าจากต่างประเทศ

4. ผลิต/ขายสินค้าที่มีความเฉพาะเจาะจง ผู้ประกอบการ อาจมองหาตลาดสินค้าที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีการเติบโตได้ ในอนาคต และผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองกับความต้องการ ได้อย่างตรงจุด เช่น ผลิตภัณฑ์ฮาลาล สินค้าสำหรับผู้สูงอายุ หรืออาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

5. สร้างเรื่องราวเฉพาะให้กับสินค้า ผู้ประกอบการ อาจทำการผลิตหรือขายผลิตภัณฑ์ โดยอาจมีการสร้างเรื่องราว ที่มีความเฉพาะเจาะจงของสินค้า เช่น สินค้าที่มาจากพื้นฐานทาง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้สินค้านี้มีความน่าสนใจและ เป็นที่ต้องการเพิ่มมากขึ้น

6. ขยายตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ ผู้ประกอบการควรเพิ่มช่องทางการขายทั้งในรูปแบบออฟไลน์ และออนไลน์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงผู้ซื้อได้มากขึ้น รวมทั้งควรมี การสร้างระบบการจัดส่งที่รวดเร็วมากกว่าสินค้านำเข้าจาก ต่างประเทศ นอกจากนี้ควรหาโอกาสการขยายตลาดสินค้าไปยัง ต่างประเทศ

จัดทำโดย :

นายรัชชัย วงษ์ชัยชนะ

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

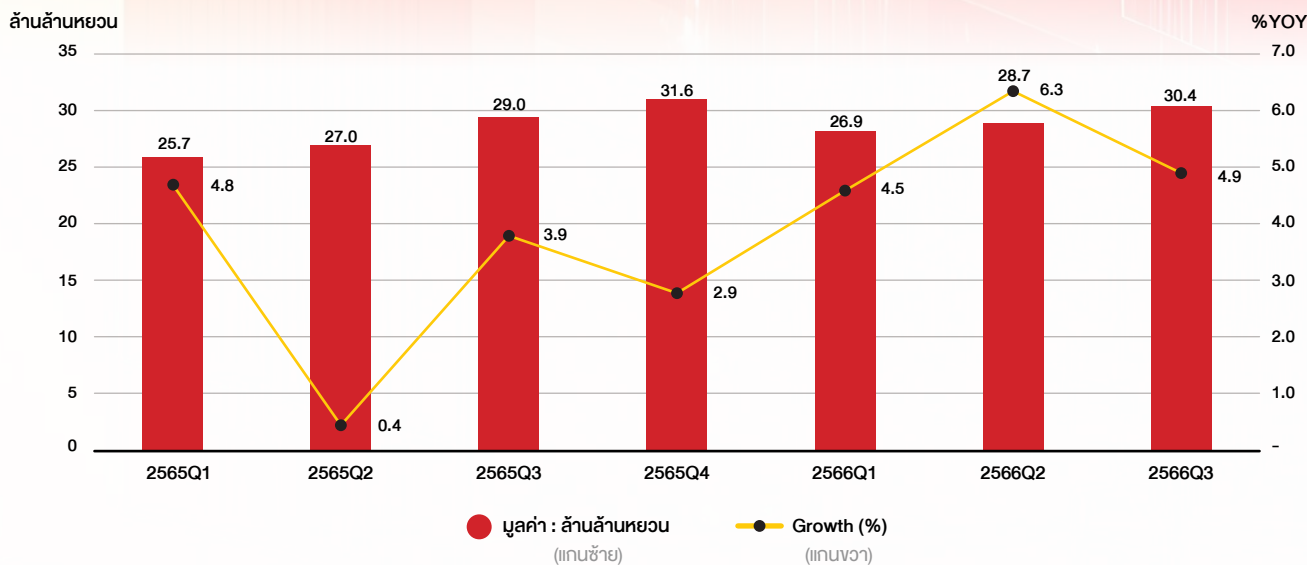
1. งานเสวนา Morning Talk ครั้งที่ 2 เรื่อง “จับตาวิกฤตสินค้าต่างชาติทะลัก ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมไทยรับมืออย่างไร” จัดโดยศูนย์ข้อมูลอัจฉริยะด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม (Industrial Intelligence Unit : IIU) ภายใต้โครงการ Intelligence Unit ปี 2567 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 8 พ.ค. 2567
2. รูปภาพที่ 1 ปรับปรุงจากข้อมูลของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร (สืบค้นเมื่อ 29 เม.ย. 2567)
3. ตารางที่ 1 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร
4. ตารางที่ 2 ถึง 4 ปรับปรุงจากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) (สืบค้นเมื่อ 1 พ.ค. 2567)

ผลกระทบจากการชะลอตัว ทางเศรษฐกิจของจีน ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านการค้ากับจีนยาวนานหลายทศวรรษ และจีนถือเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยมาโดยตลอด เนื่องจากการค้าระหว่างไทย-จีนมีมูลค่าสูงเป็นอันดับต้น ๆ เมื่อเทียบกับมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทยทั้งนี้ ในปี 2566 ที่ผ่านมา เป็นปีที่จีนเริ่มเปิดประเทศหลังจากการใช้นโยบาย Zero covid มายาวนานกว่า 3 ปี ทำให้เป็นที่คาดหวังว่าจีนจะมาเป็นกลไกสำคัญในการช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ผ่านอุปสงค์ในภาคบริการ และการบริโภคที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนหลังการเปิดประเทศกลับมีแนวโน้มว่าอาจไม่ได้ฟื้นตัวได้ตามที่คาดหวังไว้ โดยมีหลายปัจจัยที่เริ่มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจีนในทางลบมากขึ้น ทั้งนี้ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของจีนขยายตัวร้อยละ 5.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสที่ 3 GDP ขยายตัวร้อยละ 4.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน (รูปที่ 1) ซึ่งเป็นการขยายตัวน้อยกว่าที่ Worldbank คาดไว้ในช่วงต้นปี 2566 ว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.6 ซึ่งปัจจุบันจีนนับได้ว่าเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับที่ 2 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา ดังนั้น หากเศรษฐกิจของจีนมีการเจริญเติบโต ที่ชะลอตัวลงย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ในโลกโดยเฉพาะประเทศซึ่งต้องพึ่งพาการส่งออกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลักซึ่งรวมถึงไทย บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมไทย จากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีน ในช่วงปี 2566 ที่ผ่านมา ซึ่งทำให้อัตราการขยายตัวของมูลค่าทางการค้าระหว่างไทย - จีน มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และสามารถปรับกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศได้อย่างทันท่วงที

รูปภาพที่ 1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของจีน ไตรมาสที่ 1 ปี 2565 - ไตรมาสที่ 3 ปี 2566

โดยจากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลทำให้เศรษฐกิจของจีนขยายตัวได้น้อยในปี 2566 เนื่องจาก 4 สาเหตุ ดังนี้

1. การประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (Economic Security)

จากวิกฤตโควิด-19 และความขัดแย้งจากสงครามการค้ากับสหรัฐฯ ทำให้จีนได้ตระหนักว่า การพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาประยุกต์หรือต่อยอดมากเกินไป โดยไม่ได้เน้นพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐาน (Basic Research) จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเสี่ยงจากการถูกกดดันทางการค้า เช่น กรณีเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งเป็นบทเรียนที่ทำให้จีนหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีพื้นฐานมากขึ้น ดังนั้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของจีน หรือแผน 5 ปี ฉบับที่ 14 (ปี 2564-2568) จีนจึงได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่เน้นการเติบโตด้านตัวเลขทางเศรษฐกิจ แต่จะเน้นความมั่นคงทางเศรษฐกิจใน 3 ด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ ความมั่นคงด้านเทคโนโลยี ความมั่นคงด้านอาหาร และความมั่นคงด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะการสร้าง ความมั่นคงด้านเทคโนโลยี มีการเพิ่มงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี รวมถึงประกาศชัดเจนที่จะมุ่งเน้นพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐาน เช่น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ยุคใหม่ สารกึ่งตัวนำ Semiconductors และสารสนเทศเชิงควอนตัม เป็นต้น

2. การใช้นโยบายเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน (Common Prosperity)

หลักการความเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน หรือ Common Prosperity ไม่ใช่เรื่องใหม่ของจีน แต่เป็นแนวคิดที่มีมาตั้งแต่ปี 2493 และเริ่มนำมาใช้อย่างแพร่หลายในปี 2523 ในสมัย

ประธานาธิบดีเติ้ง เสี่ยวผิง ซึ่งเป็นการแบ่งรายได้ให้เท่าเทียมกันในแบบคอมมิวนิสต์ดั้งเดิม ทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างกระจุกตัว จนกระทั่งในปัจจุบันประธานาธิบดีสี จิ้นผิงให้ความสำคัญกับนโยบายนี้เช่นเดียวกัน แต่มีหลักการที่เปลี่ยนแปลง คือ การขจัดความเหลื่อมล้ำของรายได้ โดยการกระจายความมั่งคั่งให้กับประชาชนทุกคนในประเทศอย่างทั่วถึง จากการใช้มาตรการภาษีและการกระจายรายได้ เพื่อเพิ่มสัดส่วนพลเมืองที่มีรายได้ปานกลาง รวมถึงการสนับสนุนให้บริษัทและบุคคลที่มีรายได้สูงตอบแทนสังคมมากขึ้นผ่านแนวคิด "Third Distribution" ซึ่งหมายถึงการกุศลและการบริจาค ควบคู่กับการดูแลแทรกแซงจากภาครัฐ ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายนี้อาจทำให้เศรษฐกิจจะชะงักลง มีแนวโน้มชะลอตัวลง รวมถึงอาจทำให้ภาคการบริโภคไม่สามารถเร่งตัวขึ้นมาได้เท่ากับอัตราการชะลอตัวของภาคการลงทุน ในระยะยาวอาจสร้างผลกระทบทางลบต่อประเทศคู่ค้าต่าง ๆ รวมถึงไทยที่ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปยังจีน

3. สงครามเทคโนโลยี (Tech War)

สงครามเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ และจีน ดำเนินมาตรการทางภาษีตอบโต้ระหว่างกันมาตั้งแต่ปี 2561 และมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ก่อนที่ความขัดแย้งจะแผ่ขยายไปในด้านอื่น โดยเฉพาะการแย่งชิงความเป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของหลายประเทศ โดยมีเทคโนโลยีพื้นฐานสำคัญที่เป็นศูนย์กลางของสงครามเทคโนโลยี ในครั้งนี้ ได้แก่ เทคโนโลยีเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor) เทคโนโลยี 5G และเทคโนโลยีในด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security Technology) สถานการณ์ยังคงดำเนินไปโดยที่แต่ละฝ่ายพยายามใช้มาตรการในการกีดกันฝ่ายตรงข้าม เช่น สหรัฐฯ ได้ออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อกีดกันไม่ให้จีนเข้าถึงเทคโนโลยี

การประมวลผลที่ล้ำหน้ากว่าสหรัฐฯ และการยกระดับให้สหรัฐฯ เป็นแหล่งการผลิตชิปโดยการออกกฎหมาย The CHIPS and Science Act กำหนดวงเงินอุดหนุน 52 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ให้แก่บริษัทผู้ผลิตชิปที่เข้ามาตั้งโรงงานใหม่ในสหรัฐฯ โดยมีเงื่อนไขว่า บริษัทดังกล่าวจะต้องไม่ลงทุนด้านไฮเทคใหม่ในจีนเป็นเวลา 10 ปี ยกเว้นเป็นการผลิตชิปแบบเก่าสนองตลาดในจีนเท่านั้น ในขณะที่จีนได้ตอบโต้โดยใช้มาตรการจำกัดการส่งออกโลหะที่ใช้ในการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ได้แก่ แกลเลียมและเจอร์เมเนียม ซึ่งอาจทำให้อุตสาหกรรมที่พึ่งพาแร่โลหะนั้นดังกล่าวรวมถึงผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ได้รับผลกระทบ เป็นต้น

4. วิกฤตภาคอสังหาริมทรัพย์

จากการที่บริษัทเอเวอร์แกรนด์ (China Evergrande Group) และคันทีร์การ์เดน (Country Garden) ประสบภาวะขาดสภาพคล่องและผิดนัดชำระหนี้จนนำไปสู่การประกาศล้มละลาย โดยเอเวอร์แกรนด์ได้ยื่นขอคุ้มครองการล้มละลายในสหรัฐฯ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้ ในช่วงต้นเดือนสิงหาคม 2566 ที่ผ่านมา เนื่องจากบริษัทมีหนี้สินมากถึง 3 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ประมาณ 10.6 ล้านล้านบาท)

ทั้งนี้ กระแสการผิดนัดชำระหนี้หลังจากวิกฤตเอเวอร์แกรนด์ได้นำไปสู่ปัญหา

อสังหาริมทรัพย์ที่สร้างไม่เสร็จจากการผิดนัดชำระหนี้ อีกจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงบริษัทคันทีร์การ์เดน บริษัท อสังหาริมทรัพย์ที่สำคัญอีกรายของจีนได้ประกาศผิดนัดจ่ายดอกเบี้ยหุ้นกู้ โดยมีกำหนดชำระในวันที่ 6 สิงหาคม 2566 รวมมูลค่าประมาณ 22.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ประมาณ 795 ล้านบาท) โดยทั้ง 2 กรณีนี้ จะส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคในระดับกลางและระดับล่าง เนื่องจากมูลค่าเศรษฐกิจของภาคอสังหาริมทรัพย์คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1 ใน 4 ของเศรษฐกิจในจีน ทั้งนี้ จากวิกฤตการณ์ดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นผู้บริโภคในจีน รวมถึงการลงทุน ยอดขาย และการสร้างอสังหาริมทรัพย์ใหม่ในจีน หดตัวลงอย่างมากในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ทำให้เกิดความกังวลถึงความเสี่ยงที่จะขยายวงกว้างผ่านระบบสถาบันการเงินจีน ซึ่งอาจส่งผลกระทบทางลบต่อเศรษฐกิจจีนที่เดิมซบเซาอยู่แล้ว จากอุปสงค์ภายในและต่างประเทศที่ลดลง รวมถึงภาคการผลิตอุตสาหกรรมที่หดตัว และอัตราการว่างงานที่สูงขึ้น

สาเหตุการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนในปี 2566

การมุ่งเน้นสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

นโยบายเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน

สงครามเทคโนโลยี

วิกฤตอสังหาริมทรัพย์

จากสาเหตุทั้ง 4 ข้อที่กล่าวมา ทำให้การเติบโตของจีน หลังจากการเปิดประเทศต่ำกว่าที่หลายหน่วยงานคาดการณ์ไว้ ดังนั้น จากการที่จีนเป็นประเทศคู่ค้าที่มีความสำคัญในอันดับต้น ๆ ของไทย ประกอบกับจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามาไทยเป็นอันดับต้น ๆ หากเศรษฐกิจของจีนมีการเจริญเติบโตที่ชะลอตัวลง เนื่องจากสาเหตุดังที่กล่าวมาข้างต้น ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของไทย เนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการพึ่งพาจีนในสัดส่วนที่สูง จาก 2 ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ประกอบด้วย ด้านการค้า และด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้ จึงได้ทำการประเมินมูลค่าการผลิตสินค้าที่ลดลงจากผลกระทบทางด้านอุปสงค์ที่ลดลงของจีนจากมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง โดยใช้ข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ปี 2558 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

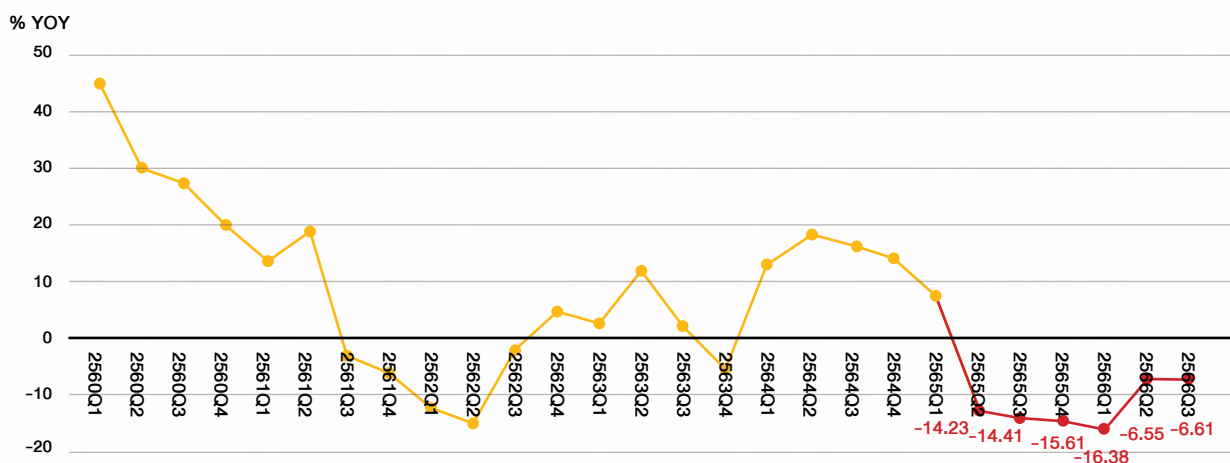
1. การประเมินผลกระทบด้านการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปจีน

จากข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศไทยกับจีนปี 2565 พบว่า จีนเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 2 ของไทย รองจากสหรัฐฯ โดยในปี 2565 ไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้ารวม 272.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยขยายตัวร้อยละ 5.7 จากปี 2564 ทั้งนี้ หากคิดตามสัดส่วนร้อยละของมูลค่าการส่งออกสินค้ารวมไปยังประเทศต่าง ๆ เรียงลำดับได้ดังนี้ สหรัฐฯ (17.5) จีน (12.7) ญี่ปุ่น (9.1) เวียดนาม (4.9) มาเลเซีย (4.7) ออสเตรเลีย (4.1) อินเดีย (3.9) อินโดนีเซีย (3.8) สิงคโปร์ (3.8)ฮ่องกง (3.7) กัมพูชา (3.2) ฟิลิปปินส์ (2.7) และอื่น ๆ (25.9) สำหรับการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทย ในปี 2565 คิดเป็นมูลค่า 226.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยขยายตัวร้อยละ 4.5 จากปี 2564 ซึ่งหากคิดตามสัดส่วนร้อยละของมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม

ไปยังประเทศต่าง ๆ เรียงลำดับได้ดังนี้ สหรัฐฯ (18.8) จีน (9.7) ญี่ปุ่น (8.6) เวียดนาม (4.6) ออสเตรเลีย (4.4) ฮังการี (4.1) อินเดีย (3.9) มาเลเซีย (3.8) อินโดนีเซีย (3.6) และสิงคโปร์ (3.4) ฟิลิปปินส์ (2.7) กัมพูชา (2.2) และอื่น ๆ (30.2) ในส่วนของมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมจากไทยไปจีน พบว่า มีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ชะลอตัวตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2565 จนถึงไตรมาสที่ 3 ปี 2566 (ณ ปัจจุบัน) ซึ่งเป็นการลดลงติดต่อกัน 6 ไตรมาส แสดงได้ดังรูปภาพที่ 2

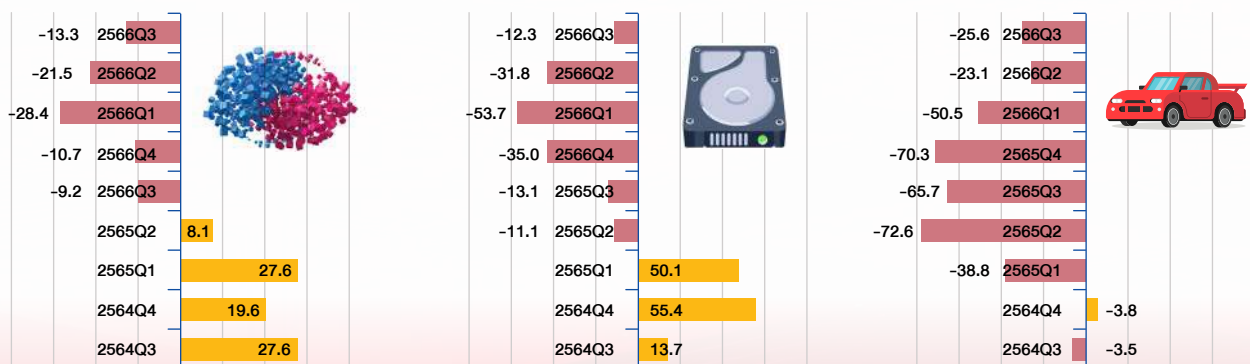

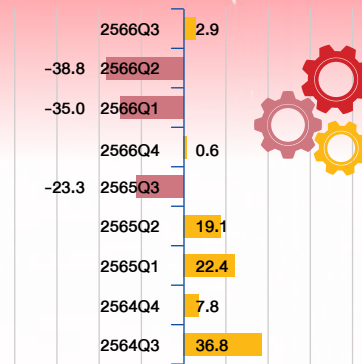
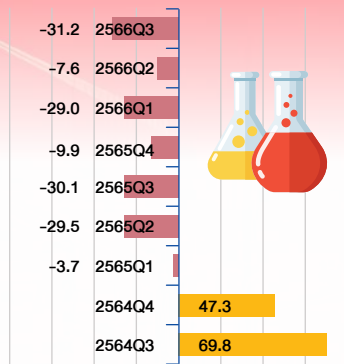
รูปภาพที่ 2 อัตราการเปลี่ยนแปลงของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปประเทศจีน ปี 2560 - 2566

ทั้งนี้ สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่มีมูลค่าการส่งออกไปจีนสูงในปี 2565 ได้แก่ เม็ดพลาสติก เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และรถยนต์ โดยหากดูอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกย้อนหลังตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 ถึงไตรมาสที่ 3 ปี 2566 พบว่า สินค้าอุตสาหกรรมกลุ่มนี้มีทิศทางการส่งออกที่ลดลงในไตรมาสที่ 2 หรือ ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 เป็นต้นมา ยกเว้น สินค้ารถยนต์ ซึ่งมีทิศทางการส่งออกลดลงตั้งแต่ปี 2564 ดังนั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่ามูลค่าการส่งออกของไทยไปจีนลดลงอย่างมีนัยสำคัญ หลังจากที่ดินประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับล่าสุด

อัตราการเปลี่ยนแปลงของสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งออกไปจีน (% YOY)

การประเมินผลกระทบด้านการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม โดยใช้ข้อมูลจากสินค้าอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วน การส่งออกไปจีนสูง แต่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย (%YOY) ที่ลดลง ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2566 เทียบกับ ปี 2565 ประกอบด้วย 5 กลุ่มสินค้า ได้แก่ เม็ดพลาสติก เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และรถยนต์ โดยมีมูลค่าลดลงรวม 61,397 ล้านบาท ซึ่งจากการประเมินผลกระทบ พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม 5 กลุ่มสินค้า

ที่ลดลงรวม 61,397 ล้านบาท จะส่งผลทำให้มูลค่าการผลิตสินค้าในประเทศลดลง 179,691 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 0.55 โดยมีการผลิตลดลงในแต่ละอุตสาหกรรม ดังนี้ เม็ดพลาสติก ลดลงร้อยละ 6.26 เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ลดลงร้อยละ 2.06 เคมีภัณฑ์ ลดลงร้อยละ 7.40 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ลดลงร้อยละ 17.17 รถยนต์ ลดลงร้อยละ 0.40 สินค้าอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 0.29 ซึ่งจะส่งผลทำให้ GDP ภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 1.16 โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : ผลกระทบจากการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปจีน

รายการ	มูลค่าการส่งออก สินค้าอุตสาหกรรมไปจีน ที่ลดลง (ล้านบาท)	ผลกระทบต่อมูลค่า การผลิตที่ลดลงจาก การวิเคราะห์ (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลง ของการผลิตที่ลดลง (ร้อยละ)
เม็ดพลาสติก	17,444	27,900	6.26
เครื่องคอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ	25,214	37,559	2.06
เคมีภัณฑ์	9,655	16,051	7.40
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	4,603	8,775	17.17
ยานยนต์	4,481	6,149	0.40
อุตสาหกรรมอื่น ๆ	-	83,707	0.29
ภาพรวมประเทศ	61,397	179,691	0.55

2. การประเมินผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว

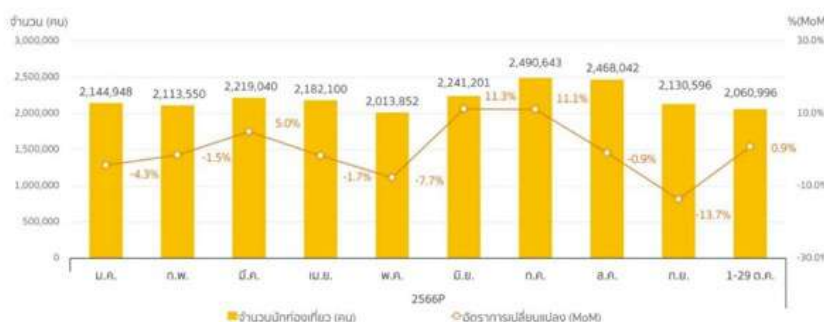
การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนนอกจากจะกระทบต่อการส่งออกของไทยแล้ว ยังกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวของไทยด้วย เนื่องจากประชาชนจีนมีการใช้จ่ายใช้สอยอย่างระมัดระวังมากขึ้น ประกอบกับในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มีข่าวเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวจีนขณะที่มาอยู่ในประเทศไทย ได้แก่ เหตุการณ์ที่ชาวจีนบางกลุ่มจับชาวจีนด้วยกันมาเรียกค่าไถ่ และทำร้ายร่างกาย รวมถึงข่าวปลอมหรือเฟกนิวส์ เรื่องความปลอดภัย ซึ่งแพร่หลายอย่างมากในโลกออนไลน์ของจีน เช่น นักท่องเที่ยวจีนถูกขโมยกระเป๋าไปขาย นักท่องเที่ยวถูกลักพาตัวไป

โดยแก๊งคอลเซ็นเตอร์ เป็นต้น จึงทำให้นักท่องเที่ยวจีนเกิดความกังวล นอกจากนี้ ปัญหาการทำวีซ่าของนักท่องเที่ยวจีนที่ยุ่งยาก และใช้เวลานาน โดยกระทรวงการต่างประเทศมีวัตถุประสงค์ตั้งเงื่อนไขการอนุมัติวีซ่าแก่นักท่องเที่ยวจีนที่เข้มงวดมากขึ้น เพื่อป้องกันกลุ่มจีนสีเทา รวมถึงทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของไทยที่ถูกใช้งานจนเสื่อมโทรมไปมาก ในขณะที่ราคาสินค้าในไทยปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากค่าครองชีพของไทยที่ปรับตัวสูงขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวจีนตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวที่ประเทศอื่น ๆ มากขึ้น ซึ่งจากการประเมินจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่จะเข้ามาไทยในปี 2566 โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย (ณ เดือน พ.ค. 2566)

คาดว่าจะมีจำนวน 4.40 ล้านคน เฉลี่ยเดือนละ 366,667 คน โดยในปัจจุบันข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. - 29 ต.ค. 2566 นักท่องเที่ยวจีนเดินทางเข้าไทย มีจำนวนเพียง 2.77 ล้านคน ซึ่งหากคาดว่า 2 เดือนที่เหลือ (พ.ย.-ธ.ค.) มีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางเข้าไทยจำนวนเท่ากับ ที่ประมาณการไว้เดิม จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวจีนสะสม ทั้งปี 2566 มีจำนวน 3.50 ล้านคน โดยลดลงจากที่คาดการณ์ไว้ 900,761 คน

จำนวนนักท่องเที่ยวสะสม 1 มกราคม - 29 ตุลาคม 2566^P

จำนวนนักท่องเที่ยวสะสม
(1 ม.ค. - 29 ต.ค. 2566p)

22,064,968 คน

212% (YOY)

จำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด 5 อันดับแรก

1 มาเลเซีย 3,619,930 คน

2 จีน 2,765,906 คน

3 เกาหลีใต้ 1,313,117 คน

4 อินเดีย 1,296,032 คน

5 รัสเซีย 1,089,988 คน

ปัจจัยที่สำคัญในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา

(+) การเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยวในช่วงฤดูหนาวของยุโรป

(+) การเพิ่มของจำนวนเที่ยวบินจากรัสเซีย

(-) เสริมเส้นการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจของนักท่องเที่ยว อาทิ มาเลเซีย ฮองกง และได้หวัน

(-) การลดลงตามฤดูกาลท่องเที่ยว

ที่มา : กลุ่มสถิติ ดัชนีเศรษฐกิจและสารสนเทศการท่องเที่ยวและกีฬา กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2566

จากสถิติข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวสะสมทั้งหมด ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. - 29 ต.ค. 2566 มีจำนวน 22.06 ล้านคน จากเป้าหมาย ซึ่งได้ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวไว้ที่ 28.5 ล้านคน ในปี 2566 (ข้อมูลโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย ณ เดือน พ.ค. 2566) โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามามากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ มาเลเซีย จีน เกาหลีใต้ อินเดีย และรัสเซีย ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจีนมีความสำคัญต่อภาคการท่องเที่ยวของไทยเป็นอันดับที่ 2 รองจากมาเลเซีย ทั้งนี้ หากพิจารณาโครงสร้างค่าใช้จ่ายของชาวจีนในแต่ละครั้งที่มาพักอยู่ในประเทศไทยเฉลี่ยต่อคนต่อวัน จากข้อมูลสถิติของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งแต่ปี 2554 - 2563 พบว่า มีการใช้จ่ายเงินเฉลี่ยวันละ 5,650 บาท/คน ใช้เวลาพักอยู่ประมาณ 7 วันหรือประมาณทริปละ 39,550 บาท/คน โดยคิดเป็นสัดส่วนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ประกอบด้วย ค่าซื้อสินค้าที่ระลึก (ร้อยละ 29.7) ค่าโรงแรมและที่พัก (ร้อยละ 26.2) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (ร้อยละ 18.8) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง (ร้อยละ 9.7) ค่าพาหนะในการเดินทาง (ร้อยละ 9.5) ค่าบริการ

การท่องเที่ยว (ร้อยละ 5.3) และค่ารักษาพยาบาล (ร้อยละ 0.8) ดังนั้น การที่นักท่องเที่ยวจีนลดลงจากการที่คาดไว้จำนวน 900,761 คน จะส่งผลให้รายได้จากนักท่องเที่ยวจีนที่ลดลง คิดเป็นมูลค่าประมาณ 35,626 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดของสัดส่วนโครงสร้างการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยว แสดงได้ดังรูปภาพที่ 3

รูปที่ 3 มูลค่าผลกระทบจากจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่ลดลง 35,626 ล้านบาท

11,765 ล้านบาท (29.7%)
(ค่าซื้อสินค้าที่ระลึก)

10,360 ล้านบาท (26.27%)
(ค่าโรงแรมและที่พัก)

7,431 ล้านบาท (18.8%)
(ค่าอาหารและเครื่องดื่ม)

3,821 ล้านบาท (9.7%)
(ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง)

3,738 ล้านบาท (9.57%)
(ค่าพาหนะในการเดินทาง)

2,101 ล้านบาท (5.3%)
(ค่าบริการการท่องเที่ยว)

334 ล้านบาท (0.8%)
(ค่ารักษาพยาบาล)

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ในส่วนของการประเมินผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวจะใช้ข้อมูลจากการประเมินค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจีนที่ลดลงข้างต้น ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่า มูลค่าผลกระทบทางด้านรายได้จากนักท่องเที่ยวจีนลดลง 35,626 ล้านบาท จะส่งผลทำให้มูลค่าการผลิตสินค้าในประเทศลดลง 75,457 ล้านบาท หรือลดลง ร้อยละ 0.23 โดยแบ่งตามกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ลดลงในแต่ละอุตสาหกรรม ดังนี้ ค่าซื้อสินค้าที่ระลึก ลดลงร้อยละ 0.84 ค่าโรงแรมและที่พัก ลดลงร้อยละ 1.47 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.76 ค่าพาหนะในการเดินทาง ลดลงร้อยละ 1.00 ค่าบริการการท่องเที่ยว ลดลงร้อยละ 1.18 และค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง ลดลงร้อยละ 2.16 ซึ่งจะส่งผลทำให้ GDP ภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 0.17 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : ผลกระทบจากจำนวนนักท่องเที่ยวจีน

กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ	มูลค่าการผลิตสินค้าที่ลดลง (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงของการผลิตที่ลดลง (ร้อยละ)
ค่าซื้อสินค้าที่ระลึก	12,013	0.84
ค่าโรงแรมและที่พัก	9,478	1.47
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	6,877	0.76
ค่าพาหนะในการเดินทาง	3,540	1.00
ค่าบริการการท่องเที่ยว	2,081	1.18
ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง	3,479	2.16
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	39,719	0.14
ภาพรวมประเทศ	75,457	0.23

จากการที่จีนเป็นประเทศคู่ค้าที่มีความสำคัญในอันดับต้น ๆ ของไทย หากเศรษฐกิจของจีนมีการเจริญเติบโตที่ชะลอตัวลง เนื่องจากสาเหตุดังที่กล่าวมาข้างต้น ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของไทยซึ่งต้องพึ่งพาภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยว ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเป็นหลัก ทั้งนี้จากการประเมินผลกระทบ ด้านรายได้ของไทยที่ลดลงจากจีนใน 2 ภาคเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 1. การส่งออกที่ลดลง (61,397 ล้านบาท) และ 2. จำนวน นักท่องเที่ยวจีนที่ปรับลดลง (900,761 คน) ซึ่งจะส่งผลทำให้มูลค่า การผลิตสินค้าในประเทศลดลง 179,691 ล้านบาท และ 75,457 ล้านบาท ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 255,148 ล้านบาท หรือมูลค่า การผลิตสินค้าลดลงร้อยละ 0.78 ซึ่งผลกระทบทางรายได้ที่ลดลงนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย โดยคาดว่าจะส่งผลกระทบทำให้ GDP ภาคอุตสาหกรรมหดตัว ร้อยละ 1.33 ดังนั้น จึงควรมีมาตรการและข้อเสนอแนะเพื่อ เฝ้าระวังและรับมือกับความเสี่ยงทางธุรกิจที่อาจจะได้รับจาก ผลกระทบดังกล่าว

1. การดูแลต้นทุนการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันให้ผู้ประกอบการ เช่น ตรึงราคา ค่าไฟฟ้าพลังงาน ค่าโลจิสติกส์ และค่าจ้างแรงงาน เป็นต้น พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพ ของแรงงานให้สอดคล้องกับค่าจ้างแรงงาน

2. การส่งเสริมการลงทุนในประเทศ เพื่อสนับสนุน ให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตใหม่เพื่อรองรับนักลงทุนที่จะ ย้ายการผลิตออกจากจีน ภายใต้สงครามทางการค้าระหว่าง จีน – สหรัฐฯ โดยการให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เป็นพิเศษ

3. การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการลงทุนเพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพหรือยกระดับกิจการทั้งในส่วนภาคการผลิต หรือการบริการเพื่อขับเคลื่อนสู่การเป็นอุตสาหกรรมยั่งยืน (Sustainable Industry) เช่น ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และ ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น

4. การสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy tourism) เช่น พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ควบคู่ กับการพัฒนาด้านการรองรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนรองรับ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร

จัดทำโดย :

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

1. <https://www.tap-magazine.net/blog-th/cs58-3>

2. <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.CD?locations=CN>

3. <https://www.imf.org/external/datamapper/profile/CHN>

4. https://www.prachachat.net/world-news/news-1377507#google_vignette

5. <https://www.thairath.co.th/money/economics/analysis/2545198>

6. <https://mgronline.com/onlinesection/detail/9660000066452>

7. https://www.kasikornbank.com/th/personal/thewisdom/articles/Pages/Onward74_Economic-Horizon_2023.aspx

8. <https://www.bangkokbiznews.com/finance/investment/1084226>

9. <https://www.pptvhd36.com/news/%E0%B9%80%E0%B8%A8%E0%B8%A3%E0%B8%A9%E0%B8%90%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88/199780>

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

โอกาสการค้าการลงทุนของไทย ในภูมิภาคตะวันออกกลาง

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (The United Arab Emirates: UAE) เป็นประเทศในตะวันออกกลาง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอาหรับ ในภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ ริมอ่าวเปอร์เซีย ประกอบด้วยรัฐเจ้าผู้ครองนคร 7 รัฐ ได้แก่ อาบูดาบี อัจมาน ดูไบ ฟูไจราห์ ราสอัลไคมาห์ ชาร์จาห์ และ อุมม์อัลไกไวน์ มีพื้นที่ประมาณ 90,559 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากร 9.89 ล้านคน ร้อยละ 96 นับถือศาสนาอิสลาม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ มีสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มีเสถียรภาพ เป็นมิตรกับนักลงทุน มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน มีการส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ รวมถึงนโยบายเศรษฐกิจที่เปิดเสรีมากขึ้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของประเทศ โดยมุ่งมั่นที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว กล่าวคือเพื่อก้าวขึ้นเป็นหนึ่งใน

ในประเทศที่ดีที่สุดในโลกภายในปี 2071 ภายใต้วิสัยทัศน์ "UAE Centennial 2071" โดยมีกลยุทธ์ "Projects of the 50" ซึ่งเป็นแผนงานที่หน่วยงานภาครัฐต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย best countries in the world by 2071 มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ภาคส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อ GDP ของประเทศ ประกอบด้วย การผลิตและอุตสาหกรรมเหมืองแร่ การค้าปลีก ค้าส่ง บริการซ่อมบำรุง บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การขนส่ง การกระจายสินค้า การสื่อสาร การก่อสร้าง ไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำ บริการทางสังคมและบุคคล บริการที่พักและอาหาร และเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และการประมง

การปฏิรูปเศรษฐกิจของ UAE ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล รวมทั้งได้นำแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้ดำเนินงาน โดยในเดือนกรกฎาคม 2563

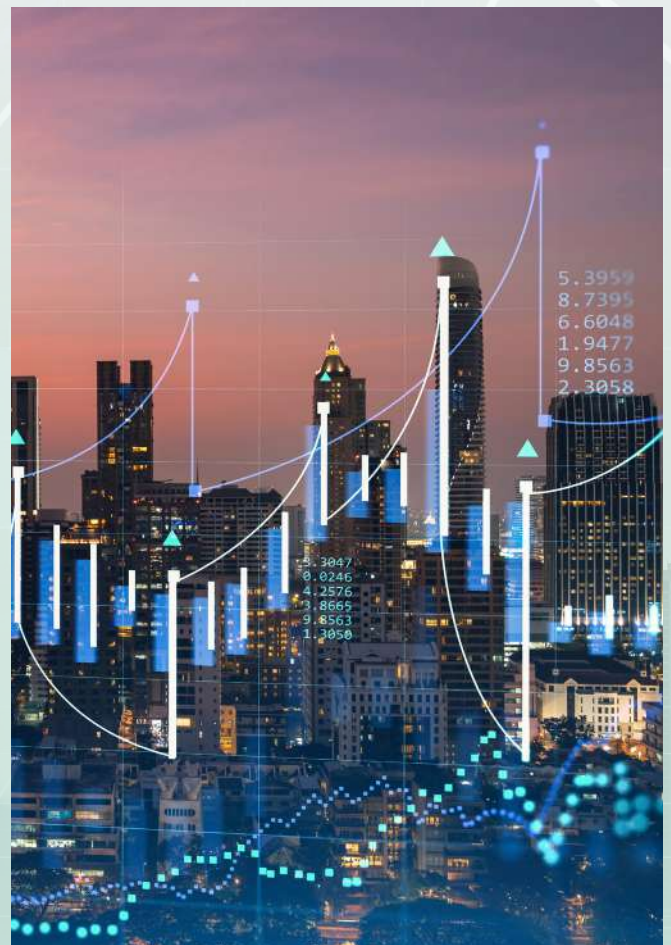

ได้จัดตั้งสภา UAE ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน (UAE Council on Circular Economy) และในเดือนมกราคม 2564 คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติ "นโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียนของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์" ซึ่งเป็นกรอบการดำเนินงานที่ครอบคลุมสำหรับการจัดลำดับความสำคัญของเศรษฐกิจหมุนเวียน การบรรลุธรรมาภิบาลที่ยั่งยืน และการสร้างความมั่นใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการนำวิธีการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนมาประยุกต์ใช้ โดยมุ่งเน้นใน 4 ภาคส่วนหลัก คือ (1) การผลิตที่ยั่งยืน (2) โครงสร้างพื้นฐานสีเขียว (3) การขนส่งอย่างยั่งยืน และ (4) การผลิตและการบริโภคอาหารอย่างยั่งยืน

ด้านการค้า UAE ได้จัดทำข้อตกลงการค้าทวิภาคีระดับภูมิภาค และสภาความร่วมมือคาบสมุทรอาหรับ (Gulf Cooperation Council: GCC) ซึ่งเป็นความตกลงทางเศรษฐกิจแบบองค์รวม เพื่อนำไปสู่การยกเลิกภาษีศุลกากรและข้อบังคับการค้าระหว่างสมาชิกของ GCC ในผลิตภัณฑ์ที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศสมาชิก และขยายไปสู่การเปิดเสรีการลงทุน และบริการ นอกจากนี้ UAE ยังเป็นสมาชิกเขตการค้าเสรี Greater Arab Free Trade Area (GAFTA) โดยได้มีการยกเลิกภาษีศุลกากรระหว่างสมาชิกทั้งหมดตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ซึ่งครอบคลุมเฉพาะการค้าสินค้าเท่านั้น เพื่อสร้างกรอบกฎหมายสำหรับการเปิดเสรีบริการระหว่างประเทศอาหรับอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและอำนวยความสะดวกในการค้าบริการระหว่างกัน นอกจากนี้ UAE ยังมีกลยุทธ์และแผนพัฒนาการส่งออก โดยมีนโยบายการพัฒนาการส่งออกของประเทศเพื่อเพิ่มการส่งออกและเปิดตลาดใหม่ในต่างประเทศ การเปิดตัวยุทธศาสตร์ระดับชาติสำหรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อส่งเสริมการกระจายความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคอุตสาหกรรมต่อเศรษฐกิจของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์จาก 36.20 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็น 81.69

พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ภายในปี 2574 รวมถึงการเปิดตัว "10x10 Program" โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและเพิ่มการส่งออกประจำปีอีกร้อยละ 10 ในตลาดหลัก 10 แห่งทั่วโลก

ด้านการลงทุน UAE ดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยได้รับการจัดอันดับให้เป็นที่ 1 ในภูมิภาคเอเชียตะวันตก ตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ สาขาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ บริการทางการเงิน เทคโนโลยี อุตสาหกรรม การดูแลสุขภาพ เกษตรกรรมและวิทยาศาสตร์ การค้าปลีกและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ การท่องเที่ยวในอวกาศ ห่วงโซ่อุปทาน และโลจิสติกส์ การเกษตร ความบันเทิง การศึกษา พลังงานหมุนเวียน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีพลังงาน และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งนี้ UAE ได้จัดตั้งเขตปลอดอากรมากกว่า 40 แห่ง เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติ โดยแต่ละแห่งจะมีกฎระเบียบและข้อบังคับที่แตกต่างกัน โดยอนุญาตให้ต่างชาติเป็นเจ้าของได้ร้อยละ 100 ซึ่งได้มีการจัดเตรียมเทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ด้วย

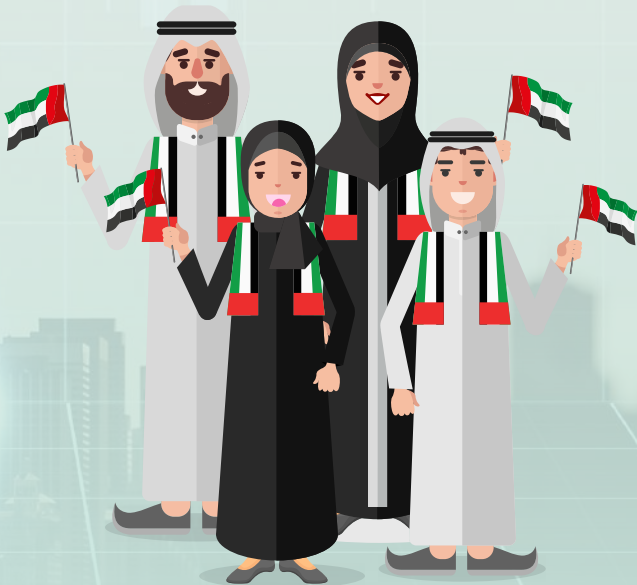
ในปี 2566 UAE เป็นตลาดส่งออกสินค้าไทยอันดับที่ 6 ในตลาดโลก และอันดับที่ 1 ในตะวันออกกลาง โดยสินค้าที่ไทยส่งออกสำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (2) อัญมณีและเครื่องประดับ (3) ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (4) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (5) เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (6) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (7) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (8) ผลิตภัณฑ์ยาง (9) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป และ (10) เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ทั้งนี้ ไทยมีการนำเข้าสินค้าสำคัญจาก UAE 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำมันดิบ (2) น้ำมันสำเร็จรูป (3) สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ (4) เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ (5) ก๊าซธรรมชาติ (6) เคมีภัณฑ์ (7) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (8) ผลิตภัณฑ์ยาสูบ (9) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และ (10) ผลิตภัณฑ์โลหะ

ปัจจุบันไทยและ UAE อยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากการเดินทางเยือน UAE ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้น (นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์) และคณะ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องให้มีการจัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (Comprehensive Economic Partnership Agreement: CEPA) ระหว่างกัน และผลักดันให้สามารถเปิดการเจรจาได้โดยเร็ว สถานะปัจจุบันได้มีการจัดประชุมมาแล้ว

4 ครั้ง ล่าสุด เมื่อเดือนกันยายน 2566 โดยกระทรวงอุตสาหกรรมมีส่วนเกี่ยวข้องภายใต้ขอบเขตการค้าสินค้า (Trade in Goods) ซึ่งสถานะปัจจุบัน ทั้งสองฝ่ายได้ข้อสรุปในข้อบทย่าง ๆ ร่วมกันแล้ว เหลือเพียงแต่ข้อบทย่างด้านการค้าสินค้า ที่ฝ่าย UAE ขอให้ไทยพิจารณาเปิดตลาดเพิ่มเติมในกลุ่มสินค้าที่ UAE เรียกร้อง โดยอยู่ระหว่างการเจรจาของคณะทำงานฯ

จะเห็นได้ว่า UAE เป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ผู้บริโภคมีกำลังซื้อสูง และได้ดำเนินแผนปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศ โดยกำหนดแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล รวมทั้งได้นำแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้ดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นการผลิตที่ยั่งยืน โครงสร้างพื้นฐานสีเขียว การขนส่งอย่างยั่งยืน และการผลิตและการบริโภคอาหารอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ฮาลาล ในขณะเดียวกันไทยอยู่ระหว่างการขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล ผ่านกิจกรรม เช่น การจัดงาน Thai Halal Expo การออกงานแสดงสินค้าฮาลาลไทยในประเทศ (อาทิ THAIFLEX / HALAL FAIR) การออกงานแสดงสินค้าฮาลาลไทยในต่างประเทศ และการจัดงาน Thai Night เพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และขยายตลาดสินค้าฮาลาล

รวมทั้งการดำเนินงานของศูนย์อุตสาหกรรมฮาลาลไทย (Thai Halal Industry Center: THIC) ซึ่งทั้งสองฝ่ายสามารถเชื่อมโยงการค้าและการลงทุนด้านอุตสาหกรรมฮาลาลระหว่างกันได้ นอกจากนี้ หากการจัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างไทย และ UAE แล้วเสร็จ จะเป็นกลไกสำคัญที่นำไปสู่การขยายตลาดเพื่อการส่งออกสินค้าและสาขาบริการที่ไทยมีศักยภาพ อาทิ ผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์และชิ้นส่วน ไปยังตลาด UAE ผ่านการสร้างความร่วมมือทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ และถ่ายทอดองค์ความรู้ ซึ่งสามารถขยายไปยังตลาดกลุ่มประเทศคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (GCC) ที่มีสมาชิก 6 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย บาห์เรน โอมาน กาตาร์ และคูเวตได้ต่อไป

จัดทำโดย :

นายเมธี ลายประดิษฐ์

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

การทบทวนนโยบายการค้าภายใต้โครงการค้าโลกของ

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

นายพวกษ์ ศิโรรัตนเศรษฐ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

วาระสารฉบับนี้ จะพาทุกท่านไปทำความรู้จักผู้บริหารคนใหม่ของ สศอ. กับ “นายพวกษ์ ศิโรรัตนเศรษฐ์” ผู้อำนวยการกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 ที่เข้าร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานของ สศอ. โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหาร ที่กำลังเป็นที่น่าสนใจของแวดวงอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศ พร้อมด้วยมุมมองการบริหารจัดการในแบบฉบับของผู้บริหารไฟแรงอีกด้วย

ประสบการณ์การรับราชการในแวดวงกระทรวงอุตสาหกรรม

ผมจบการศึกษา ปริญญาตรี จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม และปริญญาโท จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมความปลอดภัย โดยเริ่มรับราชการในกระทรวงอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี 2540 ในตำแหน่งวิศวกรตรวจโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งทำหน้าที่ในการตรวจสอบโรงงาน ออกใบอนุญาตโรงงาน ให้คำปรึกษา ด้านกฎหมาย การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการ

ความปลอดภัยจนกระทั่งถึงปี 2565 ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอุตสาหกรรมจังหวัดสระแก้ว จากนั้นในเดือนมิถุนายน 2567 ได้เข้ามารับตำแหน่งผู้อำนวยการกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 ที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)

ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ ในบทบาทผู้อำนวยการกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

หลังจากเข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 รู้สึกเป็นประสบการณ์ใหม่ในภารกิจและ

หน้าที่ใหม่ ที่ไม่เคยทำมาก่อน แต่เนื่องจากมีประสบการณ์จากที่เคยได้ทำงานที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมจังหวัด จึงได้นำความรู้จากทั้ง 2 หน่วยงานเดิมมาใช้ และประยุกต์ทำให้เห็นมุมมองของอุตสาหกรรมอีกมุมหนึ่งที่ไม่เหมือนเดิม ซึ่งมองว่าเป็นงานที่ท้าทาย และทุกวันนี้ก็สนุกกับงานที่ทำ ด้านภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ผมมีแนวคิดในการทำงาน คือตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายและทำให้ดีที่สุด ทุกอย่างเป็นไปได้เสมอ

งานในส่วนของ กร.2 จะรับผิดชอบเรื่องอุตสาหกรรมเกษตรทั้งหมด ทั้งเกษตร

ที่เป็นอาหาร และเกษตรที่ไม่ใช่อาหาร อย่างปาล์มน้ำมัน ยางพารา อ้อย มันสำปะหลัง อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมอโลหะและวัสดุศาสตร์ ซึ่งทั้ง 4 กลุ่ม การกิจหลักจะคล้าย ๆ กัน การเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ข้อมูลปฐมภูมิ ทดดิยมุมมาวิเคราะห์สถานการณ์ โครงสร้างเชื่อมโยงของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม เสนอแนะแนวทางและนโยบายการพัฒนา ตั้งแต่ระดับประเทศ ไปจนถึงระดับโลก

เป้าหมายและแผนงานสำคัญที่ต้องดำเนินการของกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

ปัจจุบันงานที่ได้รับมอบหมายเป็นผลงานที่สำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรม และของประเทศ คือการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาล ซึ่งเหตุผลที่อุตสาหกรรมฮาลาลมีความน่าสนใจและต้องให้ความสำคัญ เพราะอุตสาหกรรมฮาลาลไม่ได้มีเพียงแค่อาหารอย่างเดียว มีทั้งสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องสำอาง และยา อีกทั้งมีมูลค่าในตลาดโลกประมาณ 2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉพาะกลุ่มอาหารที่มีส่วนแบ่งของฮาลาลอยู่ประมาณ 1.3 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ถือเป็นตลาดที่มีมูลค่ามาก ซึ่งประเทศไทยมีมาร์เก็ตแชร์ในตลาดฮาลาลประมาณ 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไม่ถึง 1 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเราสามารถเพิ่มขนาดในตลาดฮาลาลได้มากขึ้น จะทำให้การขยายตัวของเศรษฐกิจ (GDP) ขยับเพิ่มขึ้นตาม ขณะเดียวกันตลาดฮาลาลเป็นกลุ่มเฉพาะมุสลิม ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ประเทศมุสลิม กับ ประเทศที่มีมุสลิมอาศัยอยู่ และคนมุสลิมในโลกมีถึง 1,600 ล้านคน เกือบ 1 ใน 3 ของโลก ถ้าเราทำมูลค่าของการส่งออกผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากประเทศไทยและสามารถดัน GDP เพิ่มขึ้นได้ ก็จะแสดงให้เห็นถึงความเป็นอยู่ของประชาชน รวมถึงสภาพเศรษฐกิจของประเทศว่าดีหรือไม่

สำหรับผู้ผลิตสินค้าฮาลาลในประเทศไทย เนื่องจากฮาลาลเป็นกลุ่มธุรกิจเฉพาะ ดังนั้นจึงมีเรื่องระเบียบข้อกำหนดต่าง ๆ ของแต่ละประเทศที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งประเทศไทยเรามีหน่วยงานที่ดูแลเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมุสลิม หรือฮาลาลอยู่หลายหน่วยงาน แต่ยังไม่มีหน่วยงานกลางที่จะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักที่เปรียบเหมือน One Stop Service ที่เป็นทั้งแหล่งรวบรวมข้อมูล แหล่งเชื่อมโยงของผู้ที่รับผิดชอบ ธุรกิจหรือกฎระเบียบของฮาลาล แต่ ณ วันนี้ ประเทศไทยได้มีคณะกรรมการฮาลาลแห่งชาติ และได้มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการจัดตั้งศูนย์ฮาลาลแห่งชาติขึ้นมา ซึ่งศูนย์ฯ นี้จะมีหน้าที่รวบรวมและเป็นศูนย์กลางตั้งแต่เรื่องการจัดการข้อกำหนด ระเบียบวิธีการ การเชื่อมโยงข้อมูล อำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ ผู้ผลิต และผู้บริโภค รวมไปถึงผู้นำเข้าและส่งออก โดยหน่วยงานนี้จะเป็ศูนย์กลางหากใครจะทำธุรกิจฮาลาล ถ้ามาที่ศูนย์นี้ จะได้รับคำแนะนำ แนวคิด วิธีการแก้ปัญหา การรวบรวมข้อมูลและการอำนวยความสะดวก ช่วยผู้ประกอบการใหม่ที่อาจจะใช้เวลาพอสมควรในการทำทำความเข้าใจเกี่ยวกับฮาลาล ให้เข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งวันนี้กระทรวงอุตสาหกรรมได้ขับเคลื่อนการทำงานเชิงรุก โดยการพยายามเปิดตลาดอุตสาหกรรมฮาลาลในกลุ่มอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยา เครื่องสำอาง โดยในปีที่ผ่านมาได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการเก็บข้อมูล

ประสานงาน รวมทั้งทำความร่วมมือกับประเทศซาอุดีอาระเบีย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เริ่มทำงาน โดยคณะทำงานอุตสาหกรรมฮาลาล เพื่อเก็บข้อมูลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่มาอยู่ในอุตสาหกรรมนี้ และในอนาคตเชื่อว่าจะมีฐานข้อมูลผู้ผลิต ผู้บริโภค ข้อมูลการตลาดของประเทศมุสลิมเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการที่อยู่ในอุตสาหกรรมฮาลาลในประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งในระดับชาติและระดับโลก รวมถึงเพิ่มยอดขายซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลวิเคราะห์ตลาดเชิงลึก ให้รับรู้ผลการดำเนินงานในรอบ 1 ปี และสิ่งที่จะต้องดำเนินการหลังจากนี้ต่อไป เพื่อให้ตลาดฮาลาลเติบโตต่อไป

“จากประสบการณ์ที่เคยเป็นอุตสาหกรรมจังหวัด ทำงานร่วมกับผู้ประกอบการที่มีขนาดของอุตสาหกรรมที่หลากหลาย ตั้งแต่ระดับวิสาหกิจชุมชนจนถึงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ สามารถนำแนวคิดและสิ่งที่เห็นมาใช้ประโยชน์ที่สคอ. ได้มาก เช่น ปัญหาผู้ประกอบการรายย่อย การขาดแหล่งเงินทุน เทคโนโลยีการผลิต การแข่งขันด้านการตลาด ถ้าไม่สัมผัสกับผู้ประกอบการโดยตรง จะทำให้เกิดการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด เพราะ สคอ. เป็นลักษณะของการมองแบบภาพรวม และการเชื่อมโยงข้อมูล ซึ่งการนำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลผล ทำให้มีคำตอบที่จะไปแก้ปัญหาได้ และนับตั้งแต่วันนี้ไป กร.2 จะดำเนินงานตามภารกิจเพื่อสนับสนุนในด้านข้อมูลวัตถุดิบ การผลิต การตลาด และการวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือและแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของภาครัฐและเอกชนต่อไป”

ดัชนีอุตสาหกรรม ไตรมาส 2/2567

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI) ไตรมาส 2/2567 (เดือนเมษายนถึงมิถุนายน) เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 0.24 โดยดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีแรงงานอุตสาหกรรม และดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ปรับตัวลดลงร้อยละ (2.08 2.03 และ 3.89 ตามลำดับ) แต่ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.42 สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิต อยู่ที่ร้อยละ 57.75 (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1 และรูปที่ 1) อุตสาหกรรมสำคัญที่มีการปรับตัวลดลงในไตรมาสนี้ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ ชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต ปูนซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ จักรยานยนต์ ยางนอก และยางใน การหล่อดอกยาง และการซ่อมสร้างยาง เป็นต้น

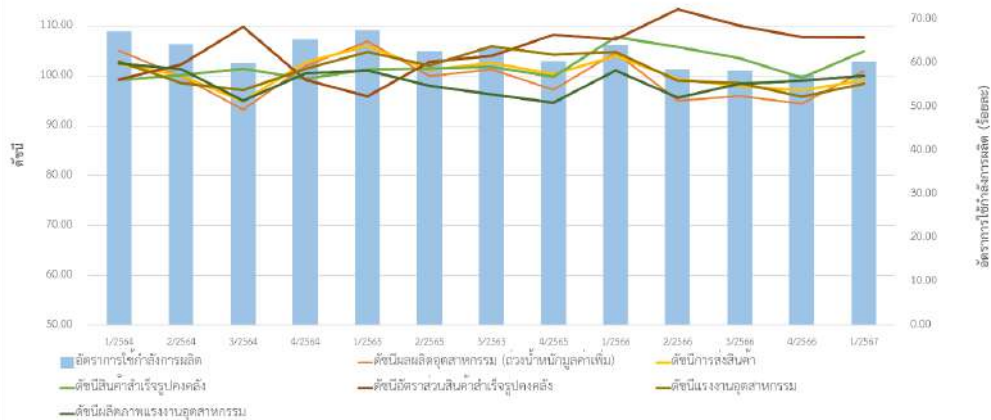
สำหรับอุตสาหกรรมที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เช่น อุตสาหกรรมการผลิตน้ำมันปาล์ม อาหารสัตว์สำเร็จรูป เครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม และปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจน เป็นต้น (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 : ดัชนีอุตสาหกรรมรายไตรมาส

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (70 กลุ่มอุตสาหกรรม)					
ดัชนีอุตสาหกรรม	ไตรมาส 2/2566 (เม.ย.-มิ.ย.)	ไตรมาส 1/2567 (ม.ค.-มี.ค.)	ไตรมาส 2/2567 (เม.ย.-มิ.ย.)	อัตราการ เปลี่ยนแปลงเมื่อ เทียบกับไตรมาสก่อน (%MoM)	อัตราการ เปลี่ยนแปลงเมื่อ เทียบกับไตรมาส เดียวกันของปีก่อน (%YoY)
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (ถ่วงน้ำหนักมูลค่าเพิ่ม)	94.99	100.93	94.76	-6.11	-0.24
ดัชนีการส่งสินค้า	99.36	99.13	97.30	-1.85	-2.08
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	105.77	104.93	103.62	-1.25	-2.03
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	113.34	107.72	110.00	2.12	-2.94
ดัชนีแรงงานอุตสาหกรรม	98.98	98.38	95.13	-3.30	-3.89
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	95.64	100.02	97.96	-2.06	2.42
อัตราการใช้กำลังการผลิต	58.55	60.43	57.75	-	-

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
หมายเหตุ : ฐานเฉลี่ยปี 2564 เป็นดัชนีที่ยังไม่ได้ปรับผลกระทบของฤดูกาล

ตารางที่ 1 : ดัชนีอุตสาหกรรมรายไตรมาส

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หมายเหตุ : ฐานเฉลี่ยปี 2564 เป็นดัชนีที่ยังไม่ได้ปรับผลกระทบของฤดูกาล

อุตสาหกรรมสำคัญ 5 อันดับแรกที่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 มีดังนี้

น้ำมันปาล์ม

ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.50 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้น จากน้ำมันปาล์มดิบ และน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์เป็นหลัก ตามปริมาณผลปาล์มที่มีจำนวนมาก ทั้งสุกงอมตามธรรมชาติและสุกแดด

อาหารสัตว์สำเร็จรูป

ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.70 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้น จากอาหารสัตว์เลี้ยงสัตว์ปีก อาหารไก่ และอาหารสุกร เป็นหลัก เนื่องจากการขยายฐานลูกค้า ในต่างประเทศมากขึ้น

เครื่องจักรอื่น ๆ

ที่ใช้งานทั่วไป ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.30 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตการจำหน่ายเพิ่มขึ้น จากเครื่องปรับอากาศเป็นหลัก ตามความต้องการที่มีมากขึ้น จากสภาพอากาศทั่วโลกที่มีอุณหภูมิสูงขึ้น ประกอบกับผู้ผลิต มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้รองรับความต้องการของผู้บริโภค

ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม

ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.86 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ของการท่องเที่ยวเป็นหลัก

ปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจน

ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.98 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรเริ่มใช้ปุ๋ย สำหรับพืชผลทางการเกษตรหลังจากเริ่มเข้าสู่ฤดูฝน

ยานยนต์

ปรับตัวลดลงร้อยละ 13.44 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลง จากสินค้า รถบรรทุกปิคอัพ และรถยนต์นั่งขนาดเล็ก เป็นหลัก ตามการชะลอตัวของตลาดในประเทศ หนี้สินภาคครัวเรือนอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้สถาบันการเงินมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ

ชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์

ปรับตัวลดลงร้อยละ 18.76 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลง ตามการชะลอตัวของตลาดส่งออก อิเล็กทรอนิกส์ และผลกระทบจากเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์คอนกรีต ปูนซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์

ปรับตัวลดลงร้อยละ 9.72 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลง ตามการชะลอตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ ประกอบกับโครงการของภาครัฐยังเริ่มได้ช้ากว่า ช่วงเดียวกันของปีก่อนจากงบประมาณที่ล่าช้า

จักรยานยนต์

ปรับตัวลดลงร้อยละ 14.87 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลงซึ่งเป็นไปตามการชะลอตัวของตลาดในประเทศ ผู้บริโภคมีกำลังซื้อลดลง หนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูง และสถาบันการเงินมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ ในขณะที่ตลาดส่งออกก็ชะลอตัวเช่นกันจากความต้องการของประเทศคู่ค้าที่ลดลง

ยางนอกและยางใน

การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยางปรับตัวลดลง ร้อยละ 7.14 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จากการย้ายฐานการผลิต และยกเลิกสายการผลิตยางรถบรรทุกและรถโดยสารของผู้ผลิตบางราย และปัญหาการขาดแคลนเรือขนส่ง และค่าระวางเรือปรับตัวสูงขึ้น

ตารางที่ 2 : ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมภาพรวมรายสาขาสำคัญ 10 อันดับแรก ตามน้ำหนักโครงสร้างอุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์	น้ำหนัก	ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ								
		2564	2565	2566	ไตรมาส			2567		
					4/2566	1/2567	2/2567	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ดัชนีรวมยังไม่ได้ปรับฤดูกาล (%YoY)		100.00	101.33 1.33	97.50 -3.78	94.42 -2.88	100.93 -3.58	94.76 -0.24	89.70 2.69	98.43 -1.45	96.16 -1.63
TSIC : 10 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (%YoY)	16.78053	100.00	103.30	100.83	94.35	117.49	101.27	96.54	104.51	102.76
TSIC : 11 การผลิตเครื่องดื่ม (%YoY)	3.83957	100.00	104.14 4.14	104.45 0.30	106.85 -3.89	113.57 6.58	111.31 7.59	112.41 11.12	113.23 5.75	108.30 6.03
TSIC : 19 การผลิตถ่านโค้กและ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (%YoY)	10.80859	100.00	111.17 11.17	120.77 8.64	124.56 21.78	124.69 2.14	120.92 1.86	125.34 4.81	113.99 -2.83	123.43 3.52
TSIC : 20 การผลิตเคมีภัณฑ์และ ผลิตภัณฑ์เคมี (%YoY)	8.84807	100.00	92.75 -7.25	92.09 -0.71	86.91 8.63	93.18 3.55	98.63 4.85	94.56 7.18	101.79 3.91	99.53 3.67
TSIC : 22 การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก (%YoY)	8.88172	100.00	100.89 0.89	98.46 -2.42	98.85 1.68	103.09 -0.51	94.40 -0.15	86.38 1.61	100.40 0.28	96.44 -2.11
TSIC : 23 การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ (%YoY)	5.42148	100.00	104.23 4.23	100.67 -3.41	96.15 -6.73	98.09 -6.79	91.39 -7.86	82.62 -8.06	95.16 -8.93	96.40 -6.62
TSIC : 24 การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน (%YoY)	3.46306	100.00	91.59 -8.41	85.45 -6.70	81.14 -4.89	87.77 -5.44	84.19 4.12	74.11 -5.74	89.82 9.63	88.64 8.08
TSIC : 26 การผลิตผลิตภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางวิทยาศาสตร์ (%YoY)	8.84507	100.00	86.94 -13.06	70.52 -18.89	64.84 -18.86	63.12 -17.08	63.77 -13.44	57.85 -11.69	65.54 -12.72	67.92 -15.54
TSIC : 27 การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า (%YoY)	3.51764	100.00	96.33 -3.67	82.32 -14.54	80.87 -5.15	86.18 -0.79	86.30 9.33	76.68 13.56	92.46 5.87	89.74 9.53
TSIC : 29 การผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง (%YoY)	11.26868	100.00	111.94 11.94	112.83 0.79	111.87 -10.09	104.48 -16.28	87.43 -13.39	79.99 -6.68	94.86 -14.20	87.44 -17.96

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หมายเหตุ : ฐานเฉลี่ยปี 2564 เป็นดัชนีที่ยังไม่ได้ปรับผลกระทบของฤดูกาล

ทั้งนี้ สามารถสืบค้นข้อมูลรายละเอียดดัชนีอุตสาหกรรม ได้ที่เว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)
<https://www.oie.go.th>

โอกาสจากการปรับตัว ของภาคอุตสาหกรรมไทย ต่อสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองโลก

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์โลก

ปี 2567 ยังคงเป็นปีที่ต้องเผชิญกับแรงกดดันทางเศรษฐกิจจากหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างมหาอำนาจ 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายมหาอำนาจเดิมที่นำโดยสหรัฐอเมริกา และประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่วนใหญ่เป็นประเทศสมาชิกกลุ่มองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ หรือ **กลุ่ม NATO** (North Atlantic Treaty Organization) ที่มีแนวคิดการปกครองแบบเสรีนิยมประชาธิปไตย กับอีกที่เป็นฝ่ายประเทศมหาอำนาจเกิดใหม่ หรือ **กลุ่ม BRICS** นำโดยประเทศรัสเซีย จีน บราซิล อินเดีย และแอฟริกาใต้ ที่เป็นกลุ่มประเทศที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา และมีแนวคิดทางการเมืองโลกที่มีความหลากหลายและเป็นอิสระ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและเสมอภาคในการได้รับสิทธิพิเศษในการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ ยังมีความขัดแย้งทั้งใน **รูปแบบของสงคราม** ระหว่างรัสเซียกับยูเครน การก่อการร้ายในตะวันออกกลาง การสู้รบของอิสราเอลกับกลุ่มฮามาส สงครามกลางเมืองในเมียนมา รวมทั้ง **รูปแบบสงครามการค้าและเทคโนโลยี** ระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจที่สหรัฐอเมริกามีต่อรัสเซียและเกาหลีเหนือ รวมไปถึง **ข้อพิพาท** ในบริเวณทะเลจีนใต้ ที่เป็นการแย่งชิงความได้เปรียบทางภูมิรัฐศาสตร์ในบริเวณกลุ่มประเทศอาเซียน

สถานการณ์การเลือกตั้งโลก

นอกจากสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์โลกแล้ว ปี 2567 ยังนับเป็นปีสำคัญสำหรับระบบประชาธิปไตยที่จะมีการจัดการเลือกตั้งของกว่า 40 ประเทศทั่วโลกที่ถึงกำหนดการเลือกตั้งในปีนี้ โดยมีประชากรที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง รวมกันมากกว่าร้อยละ 40 ของประชากรโลก ซึ่งรวมถึงประเทศที่ทรงอำนาจ มีระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และมีบทบาทสำคัญในเวทีโลกอย่าง **สหรัฐอเมริกา อินเดีย และรัสเซีย** และประเทศที่กำลังเผชิญสงครามอยู่อย่าง **ยูเครน** รวมไปถึงประเทศที่เผชิญความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์อย่าง **ไต้หวัน** ซึ่งผลลัพธ์จากการเลือกตั้งและผู้นำที่แต่ละประเทศเหล่านี้จะได้นั้น นับเป็นบทบาทสำคัญต่อการกำหนดทิศทางการสานความสัมพันธ์ในเวทีโลก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัจจัยต่าง ๆ ในด้านภูมิรัฐศาสตร์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปที่อาจส่งผลกระทบหรือนับเป็นโอกาสต่อการพัฒนาเศรษฐกิจการค้า การลงทุนของโลก และประเทศไทยอีกด้วย

รูปภาพที่ 1 ประเทศที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567

เศรษฐกิจประเทศที่มีความสำคัญด้านการเมือง

สำหรับความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ ที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567 พบว่ามีหลายประเทศที่มีอิทธิพลต่อการค้าและการลงทุนโลก โดยจากข้อมูลการส่งออกสินค้าของไทยไปยัง 7 ประเทศสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อินโดนีเซีย อินเดีย จีน (ไทเป, ไต้หวัน) สหราชอาณาจักร แอฟริกาใต้ และรัสเซีย มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของไทยในปี 2566 รวมกันร้อยละ 28.90 ซึ่งสูงกว่าสัดส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยไปสหภาพยุโรป ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 8.09

ต่อการส่งออกสินค้าทั้งหมดของไทย ในขณะที่ ด้านการนำเข้าสินค้าของไทยจาก 7 ประเทศสำคัญเดียวกัน มีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าของไทยในปี 2566 รวมกันร้อยละ 18.76 ซึ่งสูงกว่าสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าสินค้าของไทยจากอาเซียนที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 16.84 ต่อการนำเข้าสินค้าทั้งหมดของไทย และสหภาพยุโรปที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 5.19 ต่อการนำเข้าสินค้าทั้งหมดของไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเทศ	ข้อมูลการส่งออกไทย ปี 2566			ข้อมูลการนำเข้าไทย ปี 2566			ดุลการค้า (ล้านบาท)
	อันดับ	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้าส่งออก สำคัญ	อันดับ	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้านำเข้า สำคัญ	
ประเทศที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567							
สหรัฐอเมริกา	1	1,684,836	คอมพิวเตอร์ ยาง โทเร็กซ์	3	679,763	น้ำมันดิบ เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์	1,005,073
อินเดีย	9	348,219	เม็ดพลาสติก เคมีภัณฑ์ ไขมัน	14	206,665	อัญมณี เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์	141,554
อินโดนีเซีย	10	345,901	รถยนต์ น้ำตาล เม็ดพลาสติก	8	291,191	น้ำมันดิบ ถ่านหิน เครื่องจักรกล	54,710
จีน (ไทเป, ไต้หวัน)	15	164,206	ผลไม้ คอมพิวเตอร์ อัญมณี	5	581,963	แผงวงจรไฟฟ้า คอม เครื่องจักร ไฟฟ้า	-417,757

ประเทศ	ข้อมูลการส่งออกไทย ปี 2566			ข้อมูลการนำเข้าไทย ปี 2566			ดุลการค้า (ล้านบาท)
	อันดับ	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้าส่งออก สำคัญ	อันดับ	มูลค่า (ล้านบาท)	สินค้านำเข้า สำคัญ	
สหราชอาณาจักร	19	140,103	ไก่แปรรูป รถยนต์ อัญมณี	24	93,193	เครื่องจักรกล แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องดื่ม	46,910
แอฟริกาใต้	22	121,975	รถยนต์ เครื่องยนต์ ข้าว	42	19,570	สินแร่โลหะ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกล	102,405
รัสเซีย	37	29,151	อากาศยาน ยาง เครื่องจักรกล	38	24,214	ปุ๋ย เหล็ก สินแร่ โลหะอื่น ๆ	4,937
ประเทศที่ไม่มีกำหนดเลือกตั้งในปี 2567 แต่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและการเมืองของโลก							
จีน (แผ่นดินใหญ่, ฮ่องกง)	2	1,176,618	ผลไม้ คอมพิวเตอร์ อัญมณี	1	2,472,784	เครื่องจักรไฟฟ้า- เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า	-1,296,166
ญี่ปุ่น	3	848,152	รถยนต์ ไก่แปรรูป เครื่องจักรกล	2	1,087,072	เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ เครื่อง ใช้ไฟฟ้า	-238,920
บราซิล	28	62,275	รถยนต์ ยาง เครื่องจักรกล	16	144,908	พืช น้ำมันดิบ เครื่องจักรกล	-82,633
ภูมิภาคที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจไทย							
สหภาพยุโรป	N/A	794,057	คอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศ	N/A	525,232	เครื่องจักร เวชกรรม เคมีภัณฑ์	268,825
อาเซียน	N/A	176,972	เหล็ก น้ำมัน รถยนต์	N/A	1,703,151	น้ำมันดิบ ก๊าซ ธรรมชาติ วงจรไฟฟ้า	-1,526,179

ตารางที่ 1 : ข้อมูลการส่งออก-นำเข้าสินค้าที่ไทยจากประเทศสำคัญที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567 และมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและการเมืองโลก และเศรษฐกิจไทย

ประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออกประมาณร้อยละ 60-70 ของผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมดในประเทศ โดยจากข้อมูลสินค้าส่งออกและนำเข้าของประเทศที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567 พบว่า ประเทศเหล่านี้เป็นแหล่งวัตถุดิบ และสินค้าชั้นกลางสำคัญ ที่ไทยจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้ามาเพื่อผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูป เพื่อให้เพียงพอต่อใช้ในประเทศ

นอกจากนี้ จากข้อมูลด้านการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศขาเข้า (FDI Inflow) พบว่า ปี 2566 ภาพรวมไทยได้รับมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศรวม 6.63 แสนล้านบาท จำนวนโครงการลงทุน 1,394 โครงการ โดยจีน

(แผ่นดินใหญ่) สิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกา เป็นสัญชาติที่เข้ามาลงทุนในไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ทั้งนี้ หากพิจารณาเฉพาะ 6 ประเทศสำคัญที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567 ยกเว้นแอฟริกาใต้ที่ไม่ปรากฏข้อมูล FDI พบว่า มูลค่าการลงทุน FDI มีมูลค่ารวมกันกว่า 148,624 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.41 ของมูลค่า FDI ทั้งหมดของไทยในปี 2566 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลลัพธ์ของการเลือกตั้งทั่วโลกที่เกิดขึ้นในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมไทยได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเทศ	อันดับปี 2566 (สัดส่วน %)	มูลค่าการลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศของไทย (ล้านบาท)			อุตสาหกรรม ที่มีมูลค่าลงทุนสูงสุด
		2564	2565	2566	
ประเทศที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567					
สหรัฐอเมริกา	3 (13.27%)	29,150	49,118	87,994	เครื่องใช้ไฟฟ้า โลหะวัสดุ เกษตรกรรม
จีน (ไทเป, ไต้หวัน)	5 (8.23%)	21,552	43,723	54,598	เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักร-ยานยนต์ โลหะ
สหราชอาณาจักร	15 (0.40%)	231	4,412	2,632	เครื่องใช้ไฟฟ้า โลหะ เกษตรกรรม
อินเดีย	21 (0.16%)	4,024	2,344	1,042	เคมีและปิโตรเคมี เครื่องจักรและ ยานยนต์
รัสเซีย	26 (0.03%)	115	8	210	N/A
อินโดนีเซีย	27 (0.03%)	N/A	36	188	N/A
แอฟริกาใต้	N/A				
ประเทศที่ไม่มีกำหนดเลือกตั้งในปี 2567 แต่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและการเมืองของโลก					
จีน (แผ่นดินใหญ่)	1 (24.03%)	21,552	73,959	159,387	เครื่องจักร-ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า โลหะ
ญี่ปุ่น	4 (11.93%)	80,097	49,187	79,151	เครื่องใช้ไฟฟ้า ปิโตรเคมี เครื่องจักร-ยานยนต์
ประเทศที่ไม่มีกำหนดเลือกตั้งในปี 2567 แต่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและการเมืองของโลก					
สหภาพยุโรป	9.81%	54,569	25,125	83,257	เครื่องใช้ไฟฟ้า เกษตรกรรม เครื่องจักรกล
อาเซียน	14.76%	33,230	49,611	125,176	เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกล

ตารางที่ 2 : ข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเข้าของไทย (FDI Inflow) ของนักลงทุนประเทศสำคัญที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567 และมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและการเมืองโลก และเศรษฐกิจไทย

ปัจจัยเสี่ยงและโอกาสต่อภาคอุตสาหกรรมจากสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองโลก

ปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์นับเป็นความเสี่ยงสำคัญต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจไทยในหลากหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อราคาพลังงาน อาหาร ค่าขนส่ง และค่าระวางเรือที่เพิ่มสูงขึ้น การย้ายฐานการผลิตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้งภายในประเทศไปยังประเทศที่มีศักยภาพ ปัญหาการกีดกันทางการค้า การปรับขึ้นภาษีการสูญเสียทรัพยากร นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงผู้นำในประเทศเศรษฐกิจสำคัญจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ และการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไทยจำเป็นต้องปรับตัว ติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และเตรียมพร้อมรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองโลกยังนับเป็นโอกาสต่อภาคอุตสาหกรรมไทย โดยหากไทยมีการเตรียมความพร้อม และมีศักยภาพที่จะรองรับการย้ายฐานการผลิตและการจัดทำแผนในการดึงดูดการลงทุน และการสร้างความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทานในภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันนักลงทุนต่างชาติได้มีแนวโน้มการย้ายฐานการผลิตเข้ามาไทย โดยเฉพาะจากจีนและไต้หวันเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่มีการขยายกำลังการผลิตในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งนอกจากจะเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ตอบโจทย์ตลาดโลกแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ในระยะยาวอีกด้วย

ทั้งนี้ จากการคาดการณ์เศรษฐกิจโลก ปี 2567 ของ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ปรับคาดการณ์ว่ามี แนวโน้มขยายตัวดีขึ้นที่ระดับร้อยละ 3.1 จากเดิมที่คาดการณ์ว่าจะเติบโตเพียงร้อยละ 2.9 ขณะที่ The World Bank คาดการณ์การขยายตัวเศรษฐกิจโลกปี 2567 ปรับลดเหลือ ร้อยละ 2.4 และจะทยอยกลับมาขยายตัวเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 2.7 ในปี 2568 ในด้านเศรษฐกิจไทย สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้คาดการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.2-3.2 เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัย หอการค้าไทยที่ได้คาดการณ์ว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3.2 สำหรับ ภาคอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ประมาณการ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) และผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

(GDP) ภาคอุตสาหกรรม ในปี 2567 ว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0-3.0 ดังนั้น จากการคาดการณ์ขององค์กรชั้นนำด้านเศรษฐกิจแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจโลกสามารถฟื้นตัวได้ แม้ต้องเผชิญกับความเสี่ง ต่อความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์โลกก็ตาม ซึ่งอาจส่งผลต่อให้ เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ดีขึ้น อันเนื่องมาจากการกลับมาขยายตัว ของการส่งออกสินค้า ที่อาจจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0-4.0 รวมไปถึง การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ที่อาจมีนักท่องเที่ยวได้ถึง 38 ล้านคน ทำให้รายได้สูงถึง 3.5 ล้านล้านบาท นอกจากนี้ ยังมี การบริโภคของภาคเอกชนยังคงมีการขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี การลงทุนของภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวได้ดี อัตราเงินเฟ้อ ที่เริ่มมีสัญญาณชะลอตัว รวมไปถึงมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ของรัฐบาล ที่จะเป็นปัจจัยกระตุ้นเศรษฐกิจไทยได้อีกด้วย

โอกาสของภาคอุตสาหกรรมไทยต่อ สถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองโลก

1. การเชื่อมโยงภาคการผลิตกับภาคการค้า เพื่อขยาย การลงทุนและสร้างแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการ รวมถึงการเร่ง ขยายตลาดที่มีศักยภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ความขัดแย้ง
2. การสร้างสมดุล และรักษาความยืดหยุ่นของห่วงโซ่ อุปทานในการผลิต โดยกระจายแหล่งนำเข้าวัตถุดิบเพื่อลด ความเสี่ยงการเกิดภาวะขาดแคลนวัตถุดิบ และลดสัดส่วน การพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาหยุดชะงัก ของวัตถุดิบ
3. การพัฒนาผลิตภัณฑ์/ กระบวนการผลิต ให้ตอบโจทย ความต้องการของบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับ ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเป้าหมาย
4. การปรับตัว และติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด โดยใช้กลยุทธ์ สร้างพันธมิตรในการทำธุรกิจ และกระจาย กลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย รวมไปถึงควมร่วมมือร่วมกับซัพพลายเออร์ ในการบริหารต้นทุน พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมของระดับสินค้า คงคลัง และเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจ รวมถึงการปรับเปลี่ยน การใช้พลังงานหมุนเวียนในภาคการผลิต เพื่อลดต้นทุนของ ผู้ประกอบการภายในประเทศให้สามารถแข่งขันได้

จัดทำโดย :

กลุ่มเตือนภัยอุตสาหกรรม

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

1. งานเสวนา Morning Talk ครั้งที่ 1 เรื่อง “เปิดความท้าทายเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย ภายใต้ความขัดแย้งของภูมิรัฐศาสตร์โลก” จัดโดยศูนย์ข้อมูลอัจฉริยะด้าน เศรษฐกิจอุตสาหกรรม (Industrial Intelligence Unit : IIU) ภายใต้โครงการ Intelligence Unit ปี 2567 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2567
2. <https://www.thansettakij.com/business/economy/587344>
3. <https://www.bangkokbiznews.com/business/economic/1111136>
4. รูปภาพที่ 1: ประเทศที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567, <https://twitter.com/PeteTiliakos/status/1740736069010600197>
5. ตารางที่ 1 : ข้อมูลการส่งออก-นำเข้าสินค้าไทยจากประเทศสำคัญที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567 และมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและการเมืองโลก และเศรษฐกิจไทย, ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร
6. ตารางที่ 2 : ข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเข้าของไทย (FDI Inflow) ของนักลงทุนประเทศสำคัญ ที่มีกำหนดการเลือกตั้งในปี 2567 และมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและการเมืองโลก และเศรษฐกิจไทย, : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

Digital Twin

กับอุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกันอย่างไร?

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

เมื่อกล่าวถึง Digital Twin จะนึกถึงอะไรเป็นอย่างแรก แล้วเกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมได้อย่างไร? อาจเป็นคำถามที่หลายคนเคยสงสัย จึงเป็นที่มาของคำตอบในบทความนี้

Digital Twin นั้น ไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้น แต่เป็นแนวคิดด้านเทคโนโลยีที่มีการกล่าวถึงครั้งแรกตั้งแต่ปี 2534 (1991) และมีการพัฒนามาโดยลำดับ เริ่มจากองค์การนาซ่าได้สร้างแคปซูลในภาคพื้นดินที่มีรูปแบบและระบบที่ซ้ำหรือเหมือนกับแคปซูลอวกาศ เพื่อทำการทดลองหรือปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ภายใต้สภาวะเดียวกันกับแคปซูลที่อยู่ในอวกาศ เพื่อทราบผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นกับแคปซูลในอวกาศและนำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น และต่อมาได้มีการนำเทคโนโลยีดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ ด้านธุรกิจ ด้านอุตสาหกรรม และด้านการแพทย์

ดังนั้น คำนิยามของ Digital Twin อาจกล่าวได้ว่า คือ “โมเดลเสมือนจริงของวัตถุทางกายภาพ ซึ่งครอบคลุมวงจรชีวิตของวัตถุและใช้ข้อมูลแบบเรียลไทม์ที่ส่งมาจากเซนเซอร์บนวัตถุ เพื่อจำลองพฤติกรรมและติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของวัตถุนั้น” หรือสามารถอธิบายให้เข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น คือ การจำลองวัตถุ ที่อยู่ในโลกขึ้นมาในรูปแบบเสมือน (Virtual) ทำให้เห็นถึงกระบวนการทำงานหรือระบบต่าง ๆ ของวัตถุในโลกจริง (Physical World) ได้หลายมิติมากขึ้น

ทั้งนี้ Digital Twin นับว่าเป็นเทคโนโลยีเชิงกลยุทธ์ที่สามารถจำลองได้ทั้งวัตถุทางกายภาพ กระบวนการ/สายการผลิต หรือระบบต่าง ๆ แม้กระทั่งเมืองต่าง ๆ ในโลก ให้เหมือนต้นแบบมากที่สุดทั้งในด้านคุณสมบัติและพฤติกรรมซึ่งจะประกอบด้วย

2 รูปแบบ ได้แก่ 1. รูปแบบทางกายภาพ (Physical) คือต้นแบบที่จับต้องได้ในโลกแห่งความจริง และ 2. คู่เสมือนดิจิทัล (Virtual) เป็นลักษณะของซอฟต์แวร์ที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อจำลองวัตถุทางกายภาพ โดยสามารถอัปเดตการเปลี่ยนแปลงตามต้นแบบได้โดยตลอด เนื่องจากการใช้เซนเซอร์ (Sensor) เพื่อส่งข้อมูลตรวจสอบและรายงานผลการทำงานแบบทันที (Real Time) เพื่อให้คู่เสมือนและต้นแบบมีคุณสมบัติและพฤติกรรมที่เหมือนกันมากที่สุด จึงจำเป็นต้องอาศัยการป้อนข้อมูลของแพลตฟอร์มทางกายภาพ โดยมีการประมวลผล วิเคราะห์ วางแผน และคาดการณ์สถานการณ์ล่วงหน้าจากข้อมูลที่ได้รับจากต้นแบบหรือของจริง ทำให้สามารถวิเคราะห์และทดสอบคู่เสมือนได้ในสถานการณ์ตามที่ต้องการแทน การทดสอบกับต้นแบบทางกายภาพ ซึ่งจะทำให้ได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกัน

ในด้านการใช้ข้อมูลสำหรับกระบวนการทำงานของ Digital Twin ประกอบด้วยข้อมูล 3 ประเภท ได้แก่ 1. ข้อมูลในอดีตเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับวัตถุและพฤติกรรม 2. ข้อมูลปัจจุบันเพื่อตรวจสอบกิจกรรมที่ทำอยู่แบบทันที (Real Time) และ 3. ข้อมูลการคาดการณ์ในอนาคต โดยใช้ข้อมูลจากอดีตและข้อมูลปัจจุบัน ซึ่งใช้เซนเซอร์ที่มีการรวบรวม (Integration) จัดเก็บข้อมูลการทำงานหรือข้อมูลสภาพแวดล้อมการทำงานเพื่อสร้างโมเดล Digital Twin จากนั้นจะมีการวิเคราะห์ (Analytics) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกประกอบกับการใช้ Machine Learning ในการคาดการณ์เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาในอนาคต และมีแอคทูเอเตอร์ (Actuators) รับรองกระบวนการทำงานในด้านกายภาพว่าจะมีกระบวนการทำงานที่เหมือนกันหากนำไปจำลองในโลกเสมือน

กระบวนการทำงานของ Digital Twin เป็นการนำเทคโนโลยีหลายด้านที่มีความก้าวหน้า อาทิ AI (ปัญญาประดิษฐ์ หรือ Artificial Intelligence) Machine Learning (ส่วนการเรียนรู้ของเครื่องจักร ซึ่งถูกใช้งานเสมือนเป็นสมองของ AI) IoT (สรรพสิ่งมีชีวิตโดยอินเทอร์เน็ตเป็นตัวเชื่อมโยง หรือ Internet of Things) Big Data (เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการกับข้อมูลขนาดใหญ่/มีความหลากหลาย/ความเร็วในการประมวลผล/คุณภาพของข้อมูลที่สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้อีก) Edge Computing และ Cloud (การประมวลผลข้อมูลไร้ฮาร์ดแวร์ คือ ระบบประมวลผลและจัดเก็บข้อมูลบนเซิร์ฟเวอร์ออนไลน์โดยไม่ต้องใช้ฮาร์ดแวร์ของเครื่องเพื่อประมวลผล) 3D (ระบบ 3 มิติ) VR (Virtual Reality คือ เทคโนโลยีเสมือนจริงที่สร้างโลกดิจิทัลเต็มรูปแบบทั้งสภาพแวดล้อมและวัตถุต่าง ๆ) MR (Mixed Reality คือ เทคโนโลยีความจริงแบบผสม ที่นำโลกแห่งความเป็นจริงและสิ่งเสมือนไว้ด้วยกัน) มาประกอบรวมเพื่อดำเนินการสร้างแบบจำลองโดยใช้ Sensor ในการเชื่อมต่อกับสิ่งของบนโลกจริงและนำมาแสดงผลข้อมูลและนำไปประมวลผลเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป ทั้งนี้ Digital Twin มีขั้นตอนการทำงานแบ่งออกเป็น 1) Integrate การติดตั้งอุปกรณ์ให้กับวัตถุกายภาพในกระบวนการจัดเก็บข้อมูลการทำงานแบบ Real-time ด้วยอุปกรณ์เซนเซอร์ IoT 2) Connect การเชื่อมต่อการสื่อสารระหว่างโลกจริงและโลกดิจิทัลเข้าด้วยกันผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 3) Analyse การนำข้อมูลที่ได้จากเซนเซอร์มาทำการวิเคราะห์ และสร้างโมเดลเพื่อจำลองการทำงานและทำนายเหตุการณ์ที่ผิดปกติ และ 4) Leverage การนำไปใช้พัฒนา ในกระบวนการทำงานต่าง ๆ โดยการนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปใช้ในการปรับกับวัตถุจริง อาทิ การลดเวลาการออกแบบ การปรับปรุงกระบวนการผลิต การลดความเสียหายในกระบวนการทำงาน

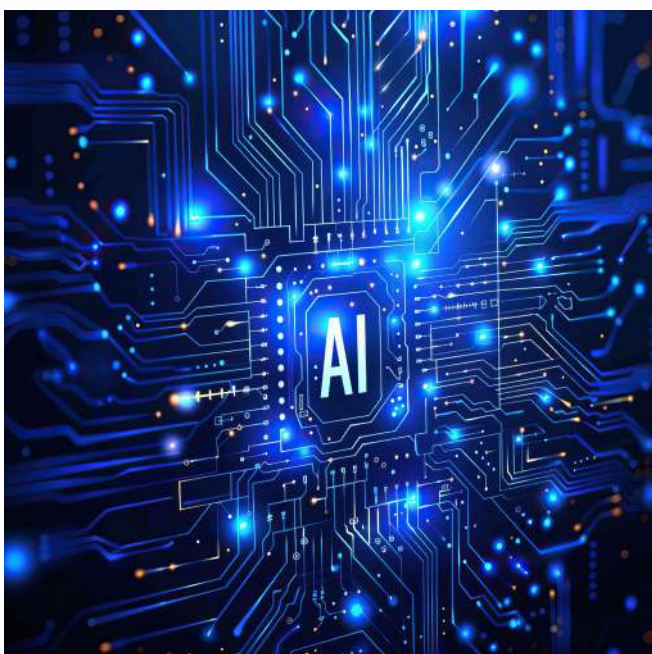

Digital Twin นับเป็นเทคโนโลยีที่มีประโยชน์มากมาย และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของอุปกรณ์ในโรงงาน สิ่งอำนวยความสะดวก ช่วยจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบการทำงานที่ผิดปกติลดระยะเวลาการหยุดทำงานของเครื่องจักร ความสามารถในการคาดการณ์ เสนอมุมมองในแบบภาพและดิจิทัลที่สมบูรณ์ของโรงงานผลิต อาคารพาณิชย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจจับสัญญาณแรกของการทำงานผิดปกติ/พบปัญหาโดยไม่ต้องรอนกว่าอุปกรณ์จะหยุดทำงานอย่างสมบูรณ์ ช่วยในการตรวจสอบจากระยะไกลเพื่อให้พนักงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบอุปกรณ์อุตสาหกรรมที่อาจเป็นอันตรายได้รับความปลอดภัยมากขึ้น รวมทั้งสามารถเร่งเวลาการผลิตผลิตภัณฑ์และเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อทดสอบและแก้ไขการดำเนินการผลิตที่อาจจะเกิดปัญหาและอุปสรรคก่อนที่จะมีการผลิตจริง นอกจากนี้ยังใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในการวิเคราะห์และทำนายผลกระทบต่อธุรกิจ สถานการณ์ทางการเงิน การปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานได้อีกด้วย

Digital Twin กับภาคอุตสาหกรรม ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากขึ้น อาทิ

งานก่อสร้าง

งานก่อสร้างที่มีการสร้าง Digital Twin โดยการรวมการสร้างแบบจำลอง 3 มิติของอาคาร เพื่อวางแผนโครงการที่พักออาศัย อาคารพาณิชย์ ในขณะที่ให้ภาพแบบเรียลไทม์ว่าโครงการดังกล่าวมีความคืบหน้าอย่างไร รวมทั้งใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในการตรวจสอบอุณหภูมิ อัตราการเข้าพัก และข้อมูลคุณภาพอากาศภายในห้องและพื้นที่เปิดโล่ง

อุตสาหกรรมการผลิต

ได้มีการนำไปใช้ตั้งแต่การออกแบบ การวางแผน การส่งมอบ การใช้งาน การให้บริการลูกค้า การบำรุง รักษา สิ่งอำนวยความสะดวกในกระบวนการผลิตโดยตรวจสอบอุปกรณ์ได้ตลอดเวลา และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของโรงงาน เพื่อใช้ในการปรับปรุงการทำงานและพัฒนาการให้บริการ หลังการขายให้มีประสิทธิภาพโดยสามารถแก้ไขปัญหาที่พบ ได้ทันทีจากฝ่ายผู้ผลิต

อุตสาหกรรมพลังงาน

ได้มีการนำไปใช้ในการวางแผนโครงการเชิงกลยุทธ์และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและวงจรชีวิตของสินทรัพย์ที่มีอยู่ เช่น สถานีติดตั้งนอกชายฝั่ง โรงกลั่น ฟาร์มกังหันลม โครงการพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น

อุตสาหกรรมยานยนต์

ได้มีการนำไปใช้ในการสร้างโมเดลดิจิทัลของยานพาหนะ ซึ่งจะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางกายภาพของ รถยนต์ ซอฟต์แวร์ เครื่องกล และโมเดลไฟฟ้า การวิเคราะห์/ คำนวณความเสี่ยง ประเมินความเสียหาย และวิธีลดความเสียหาย ที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งการบำรุงรักษาในรูปแบบการใช้ข้อมูลคาดการณ์ เพื่อแจ้งให้ศูนย์บริการหรือผู้ใช้ทราบได้เมื่อพบปัญหาเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของชิ้นส่วนยานยนต์

อุตสาหกรรมสุขภาพและการดูแลสุขภาพ

ได้มีการนำไปใช้ในการดูแลสุขภาพในหลายกรณี เช่น การติดตามเซนเซอร์ให้กับผู้ป่วยเพื่อส่งสัญญาณและรวบรวมข้อมูล ด้านสภาพร่างกาย โรคและการรักษา พฤติกรรมต่าง ๆ มาสร้างแบบจำลองร่างกายผู้ป่วยเพื่อประโยชน์ในการติดตาม/ตรวจสอบ อาการผู้ป่วย และ หาวีธีรักษาโรคให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

อุตสาหกรรมค้าปลีก

ได้มีการอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้ารายย่อยด้วยการ สร้างแบบจำลองแฟชั่นที่หลากหลายการวางแผนการติดตั้งใช้งาน ด้านความปลอดภัยและการจัดการพลังงาน อย่างมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและเมืองอัจฉริยะ

ได้มีการนำข้อมูลจากเซนเซอร์ที่ตั้งตามจุดในบริเวณ ที่ต้องการศึกษามาช่วยวิเคราะห์การจัดสรรทรัพยากรและวางแผนผังเมือง และระบบการจัดการต่าง ๆ เช่น การจัดการระบบ บำบัดน้ำเสีย การติดตั้งโคมไฟส่องสว่างภายในเมือง การกำหนด พื้นที่ใช้ประโยชน์ภายในเมือง เป็นต้น

ดังที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบัน Digital Twin ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น และนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของกระบวนการวิจัย ออกแบบ พัฒนา ซึ่งจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพิ่มขึ้นในอนาคต ดังนั้น Digital Twin จึงเป็นเทคโนโลยี ที่ทุกคน ควรเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดังกล่าวอย่างสร้างสรรค์ และผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยี ดังกล่าวมาใช้ในการเพิ่มช่องทางในการพัฒนาธุรกิจให้ทันกับ กระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัลต่อไป

จัดทำโดย :

นางสาวสุทธิรัตน์ ชาลาธราวัฒน์

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

1. “Digital Twin แบบจำลองเสมือนในโลกดิจิทัล ทำงานอย่างไรและสำคัญกับอุตสาหกรรมขนาดไหน”
ที่มา: <https://techsauce.co/metaverse/get-to-know-digital-twin>
2. “เทคโนโลยี Digital Twin คืออะไร” ที่มา: <https://aws.amazon.com/th/what-is/digital-twin/>
3. “Digital Twin คู่เสมือนดิจิทัลในยุคแห่งนวัตกรรม” ที่มา: <https://www.depaa.or.th/th/article-view/article1-2563>
4. “Digital Twin แบบจำลองเสมือนจริงจากระบบทางกายภาพ” ที่มา: <https://www.nectec.or.th/news/news-public-document/digital-twin-epub.html>
5. “รู้จักกับ Digital Twin ฝาแฝดในโลกดิจิทัล” ที่มา: <https://bigdata.go.th/movements/what-is-digital-twin/> 3 March 2022
6. รูปภาพจำลอง Digital Twin ที่มา: https://stock.adobe.com/th/search?k=%22digital+twin%22&asset_id=733484622

ค้นหา ณ 31 กรกฎาคม 2567

วันที่ 25 กรกฎาคม 2567 นางศิริเพ็ญ เกียรติเฟื่องฟู และนายกฤต จันทร์สุวรรณ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วยผู้บริหาร และข้าราชการ สศอ. ร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดินประจำปี 2567 เบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 และลงนามถวายพระพรชัยมงคลเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 28 กรกฎาคม 2567 ณ ห้องประชุม 601 ชั้น 6 สศอ.

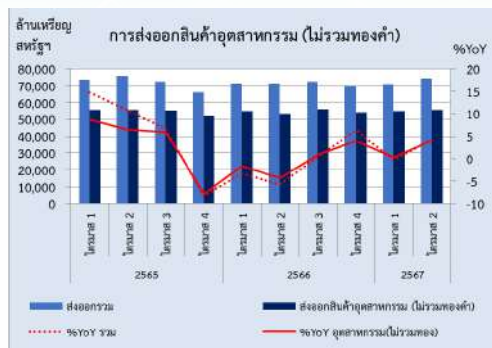
วันที่ 4 กันยายน 2567 นางวรวรรณ ชิตอรุณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนางศิริเพ็ญ เกียรติเฟื่องฟู รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการศูนย์อุตสาหกรรมฮาลาลไทย ให้การต้อนรับ นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทน นายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธีเปิดงานส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมฮาลาลไทย Halal Inspirium : สร้างแรงบันดาลใจ นำอัตลักษณ์ไทยสู่สากล พร้อมด้วยนางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม อาจารย์อรุณ บุญชม จุฬาราชมนตรี และตัวแทนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่ ชาวอุตืออาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และบรูไน เข้าร่วมงาน ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

วันที่ 5 กันยายน 2567 นางวรวรรณ ชิตอรุณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในงานวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ครบรอบ 33 ปี พร้อมด้วยนางศิริเพ็ญ เกียรติเฟื่องฟู และนายกฤต จันทรสุวรรณ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม คณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ สศอ. เข้าร่วมงาน โดยมีนายสมชาย หาญหิรัญ สมาชิกวุฒิสภา ดร.ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม นางสาวณัฐธิญา เนตยสุภา รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และนายวิษณุ ทับเที่ยง หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมด้วยผู้บริหารหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม อดีตผู้บริหาร สศอ. และสถาบันเครือข่าย เข้าร่วมแสดงความยินดี ณ อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

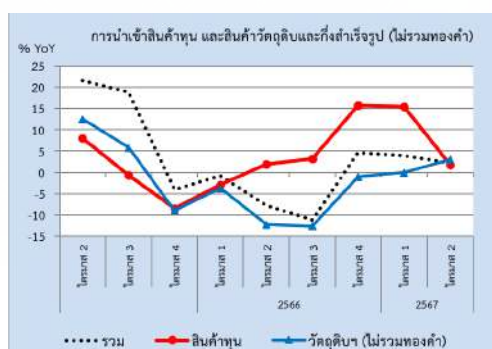

การส่งออก – นำเข้า สินค้าอุตสาหกรรมไทย ไตรมาส 2 ปี 2567

ไตรมาส 2 ปี 2567 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 4.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกและประเทศคู่ค้าเริ่มฟื้นตัว โดยสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น printer เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม ผลิตภัณฑ์พลาสติก รถปิคอัพ รถยนต์นั่ง เป็นต้น ส่วนตลาดส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น สหรัฐอเมริกา จีน อินเดีย สหภาพยุโรป (27) ไม่รวมสหราชอาณาจักร อาเซียน (5) และตะวันออกกลาง (15) ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่น CLMV และออสเตรเลีย หดตัว

หมายเหตุ : อาเซียน (5) ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไน
CLMV ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม

ไตรมาส 2 ปี 2567 การนำเข้าสินค้า ขยายตัวร้อยละ 2.19 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ขยายตัวลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา โดยเฉพาะสินค้าทุน ทั้งนี้ หมวดสินค้าที่มีการขยายตัวในไตรมาสที่ 2 ได้แก่ สินค้าทุน ขยายตัวร้อยละ 1.85 จากเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 3.02 จากเครื่องเพชรพลอย อัญมณี สินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวร้อยละ 3.71 จากเสื้อผ้า รองเท้า และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ โดยเฉพาะเสื้อผ้าสำเร็จรูป หมวดสินค้าที่มีการหดตัว ได้แก่ ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง หดตัวร้อยละ 21.77 จากรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสาร และรถบรรทุก ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์

สินค้า	2565				2566				2567	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (ไม่รวมทองคำ)	8.7%	6.5%	5.9%	-7.7%	-1.6%	-4.3%	0.9%	3.9%	0.3%	4.1%
นำเข้าสินค้าทุน	11.0%	8.1%	-0.7%	-8.5%	-2.9%	1.9%	3.2%	15.7%	15.5%	1.9%
นำเข้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป (ไม่รวมทองคำ)	17.2%	12.5%	5.8%	-8.9%	-3.7%	-12.3%	-12.6%	-0.9%	-0.03%	3.0%

สินค้าอุตสาหกรรม 3 อันดับแรกในตลาดส่งออกสำคัญของไทย ไตรมาส 2 ปี 2567

- เครื่องใช้ไฟฟ้า (+8.9%) - เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ (+14.6%) - เม็ดพลาสติก (+5.5%)	- เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่น ๆ (+131.4%) - เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (+29.2%) - ผลิตภัณฑ์ยาง (+7.2%)	- เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+67.2%) - เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (+25.5%) - ผลิตภัณฑ์พลาสติก (+31.7%)	- โทรสาร โทรศัพท์ และส่วนประกอบ (+26.8%) - ทองแดงและของที่ทำด้วยทองแดง (+13.8%) - เลนส์ (+13.7%)	- เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (+217.8%) - เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+76.4%) - ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม (+74.9%)
---	---	---	--	---

ดัชนีชี้นำเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยรายไตรมาส : EWS-IE

หลักการพิจารณาสัญญาณการขึ้นเตือนภัย

ระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย (EWS-IE) ดำเนินการโดยใช้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ซึ่งจัดทำโดย สศอ. เปรียบเทียบกับตัวแปรชี้นำเศรษฐกิจล่วงหน้า (Leading indicators) เพื่อวัดค่าความผิดปกติที่มีผลต่อภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้กำหนดให้สัญญาณมาวัดเป็นเครื่องมือชี้ว่าการเตือนภัยล่วงหน้า แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ค่าดัชนี มากกว่า 1.0 ปกติสีเขียว, มากกว่า 0.0 ถึง 1.0 ปกติเบื้องต้นสีเขียวอ่อน, น้อยกว่า 0.0 ถึง -1.0 เฝ้าระวังสีเหลือง, มากกว่า -1.0 ถึง -2.0 ไม่ปกติเบื้องต้นสีแดงอ่อน และมากกว่า -2.0 ขึ้นไปไม่ปกติระยแรงสีแดง

ดัชนีการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย (EWS-IE) ไตรมาส 3 และคาดการณ์ไตรมาส 4 ปี 2567

ไตรมาส 3 ปี 67 ค่าดัชนีฯ ส่งสัญญาณเฝ้าระวังเพิ่มขึ้น ปัจจัยภายในประเทศส่งสัญญาณเฝ้าระวังต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน ตามความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมและความเชื่อมั่นทางธุรกิจ 3 เดือนข้างหน้า รวมถึงดัชนีการลงทุนภาคเอกชนที่ปรับตัวลดลง ขณะที่ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้ากลับมาขยายตัว ตามการนำเข้าน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติที่ปรับตัวสูงขึ้น ส่วนปัจจัยต่างประเทศเข้าสู่ทิศทางชะลอตัว โดยผลผลิตของญี่ปุ่นกลับมาขยายตัวอีกครั้ง ขณะที่สหรัฐอเมริกาเผชิญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัว และภาคการผลิตของสหภาพยุโรปที่อยู่ในภาวะซบเซา

คาดการณ์ไตรมาส 4 ปี 67 ส่งสัญญาณเฝ้าระวังเพิ่มขึ้น ปัจจัยภายในประเทศมีแนวโน้มเฝ้าระวัง จากการลงทุนภาคเอกชนและความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ปรับตัวลดลง ตามความกังวลต่อปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง การปรับขึ้นค่าแรง และผลกระทบน้ำท่วม ที่เป็นปัจจัยกดดันการบริโภคภายในประเทศ รวมถึงการกีดกันทางการค้าที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกไทย อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐจะมีส่วนช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศให้ขยายตัวได้ในระยะต่อไป ซึ่งจะมีผลสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวต่อไปได้ ส่วนปัจจัยภายนอกประเทศต้องเฝ้าระวังภาคการผลิตของสหภาพยุโรป และความไม่แน่นอนของผลการเลือกตั้งของสหรัฐอเมริกา

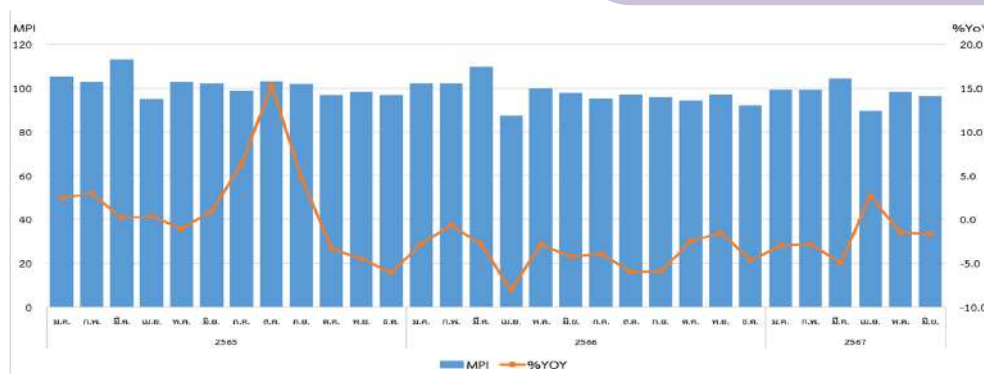
รายการ	ปี พ.ศ. 2566												ปี พ.ศ. 2567			
	ไตรมาส 1			ไตรมาส 2			ไตรมาส 3			ไตรมาส 4			ไตรมาส 1		ไตรมาส 2	
Early Warning Indus.	-0.23	-0.19	-0.13	-0.13	-0.07	-0.004	0.14	0.09	0.00	-0.02	-0.30	-0.37	-0.26	-0.16	-0.08	-0.05
	-0.18			-0.07			0.08			-0.23			-0.17		-0.01	-0.16

หมายเหตุ * คาดการณ์ล่วงหน้า

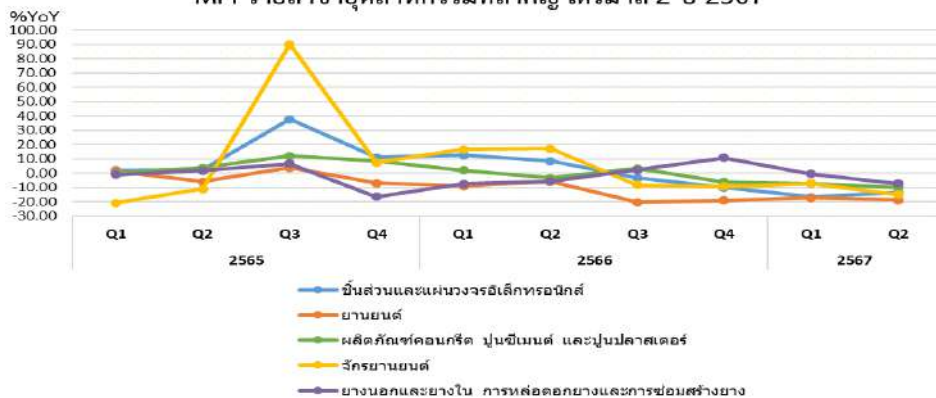
ที่มา รายงานการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรายเดือน จาก <https://iui.oie.go.th/>

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI)

ไตรมาสที่ 2/2567 MPI หดตัวร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 อุตสาหกรรมที่ส่งผลให้ดัชนีหดตัวจากไตรมาสเดียวกันของปี 2566 อาทิ ยานยนต์ ชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต ปูนซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ จักรยานยนต์ ยางนอกและยางใน การหล่อตอกยางและการซ่อมสร้างยาง เป็นต้น

MPI รายสาขาอุตสาหกรรมที่สำคัญ ไตรมาส 2 ปี 2567

MPI (%YoY)

2566	Jan	-2.8
	Feb	-0.6
	Mar	-2.8
	Q1	-2.1
	Apr	-8.0
	May	-2.8
	Jun	-4.2
	Q2	-4.9
	Jul	-3.9
	Aug	-5.9
	Sep	-5.9
	Q3	-5.2
2567	Oct	-2.5
	Nov	-1.5
	Dec	-4.7
	Q4	-2.9
	Jan	-2.9
	Feb	-2.8
	Mar	-4.9
	Q1	-3.6
	Apr	2.7
	May	-1.5